KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.7.2021 r.
COM(2021) 563 final

2021/0213 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

w sprawie restrukturyzacji unijnych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2021) 663 final} - {SWD(2021) 640 final} - {SWD(2021) 641 final} -
{SWD(2021) 642 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej jest w dziedzinie polityki klimatycznej i energetycznej niezwykle ważne. Zharmonizowane przepisy ustanowione dyrektywą 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej („dyrektywa w sprawie opodatkowania energii" lub „dyrektywa ETD") mają na celu zapewnienie właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Od czasu przyjęcia dyrektywy ETD ramy polityki klimatycznej i energetycznej uległy jednak radykalnej zmianie, a dyrektywa przestała odpowiadać obecnym politykom UE. Ponadto dyrektywa w sprawie opodatkowania energii nie zapewnia już właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Niniejszy wniosek dotyczący przekształcenia jest częścią Europejskiego Zielonego Ładu i pakietu legislacyjnego „Gotowi na 55", ponieważ koncentruje się na kwestiach środowiskowych i klimatycznych, aby wesprzeć zobowiązanie Komisji do stawienia czoła wyzwaniom związanym ze środowiskiem i do osiągnięcia wewnętrznych celów UE w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych i ograniczenia zanieczyszczenia powietrza.

W ramach Europejskiego Zielonego Ładu uruchomiono nową strategię wzrostu dla UE, której celem jest przekształcenie UE w sprawiedliwe i dobrze prosperujące społeczeństwo. Potwierdzono w nim dążenie Komisji do zwiększenia jej ambitnych celów klimatycznych i uczynienia z Europy do 2050 r. pierwszego kontynentu neutralnego dla klimatu. Konieczność i wartość Europejskiego Zielonego Ładu stały się jeszcze bardziej widoczne w świetle bardzo poważnych skutków pandemii COVID-19 dla zdrowia i dobrobytu gospodarczego obywateli Unii.

W opublikowanym we wrześniu 2020 r. komunikacie Komisji pt. **„Ambitniejszy cel klimatyczny Europy do 2030 r."**[1] („Plan w zakresie celów klimatycznych na 2030 r."), opartym na strategii Europejskiego Zielonego Ładu i kompleksowej ocenie skutków, zaproponowano zwiększenie ambitnego celu UE i przedstawiono kompleksowy plan na rzecz zwiększenia w sposób odpowiedzialny wiążącego celu Unii Europejskiej na 2030 r., polegającego na osiągnięciu redukcji emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 %. Zwiększenie ambitnego celu na 2030 r. da teraz pewność decydentom i inwestorom, tak by decyzje podejmowane w nadchodzących latach nie spowodowały utrwalenia poziomów emisji niezgodnych z celem UE, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r. Cel na 2030 r. jest zgodny z celem porozumienia paryskiego polegającym na utrzymaniu wzrostu temperatury w skali światowej na poziomie znacznie niższym niż 2 °C oraz kontynuowaniu działań na rzecz utrzymania go poniżej 1,5 °C. Na posiedzeniu w grudniu 2020 r. Rada Europejska zatwierdziła ten nowy wiążący cel UE na 2030 r.[2]

[1] COM (2020) 562 final.

[2] Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 10-11 grudnia 2020 r. EUCO 22/20 CO EUR 17 CONCL 8.

Europejskie prawo o klimacie[3] uzgodnione przez Parlament Europejski i Radę Europejską[4] nadaje unijnemu celowi neutralności klimatycznej prawnie wiążący charakter i zwiększa ambitny cel na 2030 r., polegający na osiągnięciu do tego czasu redukcji emisji netto o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomem z 1990 r.

Aby podążać ścieżką zaproponowaną w Europejskim prawie o klimacie i osiągnąć ten bardziej ambitny cel na 2030 r., Komisja dokonała przeglądu obowiązujących obecnie przepisów dotyczących klimatu i energii. Jak ogłoszono w Planie w zakresie celów klimatycznych na 2030 r., pakiet legislacyjny **„Gotowi na 55”** jest najbardziej kompleksowym elementem działań na rzecz realizacji nowego ambitnego celu klimatycznego na 2030 r., przy czym konieczny będzie wkład ze strony wszystkich sektorów gospodarki i w ramach wszystkich strategii politycznych.

W Europejskim Zielonym Ładzie Komisja zobowiązała się do dokonania przeglądu dyrektywy w sprawie opodatkowania energii ze szczególnym uwzględnieniem kwestii środowiskowych oraz w celu zapewnienia zgodności opodatkowania energii z celami klimatycznymi. Opodatkowanie ma bezpośredni wpływ na wspieranie zielonej transformacji poprzez wysyłanie odpowiednich sygnałów cenowych i zapewnianie odpowiednich zachęt do zrównoważonej konsumpcji i produkcji.

W tym kontekście skuteczne opodatkowanie ekologiczne i zniesienie zachęt do zużycia paliw kopalnych w całej UE są niezbędne do osiągnięcia celu redukcji emisji gazów cieplarnianych wraz z innymi środkami regulacyjnymi.

Dyrektywa w sprawie opodatkowania energii może przyczynić się do zwiększenia ambitnego celu polegającego na redukcji emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 55 % do 2030 r. poprzez zapewnienie lepszego odzwierciedlenia wpływu paliw silnikowych i paliw do ogrzewania na środowisko i zdrowie w opodatkowaniu tych paliw. Można to osiągnąć nie tylko przez ustalanie opłat za emisję gazów cieplarnianych za pośrednictwem handlu uprawnieniami do emisji, lecz także przez wyeliminowanie przeszkód dla stosowania czystych technologii i wprowadzenie wyższych poziomów opodatkowania paliw nieefektywnych i zanieczyszczających środowisko. Ułatwi to przejście z paliw kopalnych na czystszą energię w celu osiągnięcia unijnego celu neutralności klimatycznej, zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z porozumienia paryskiego.

Dyrektywa w sprawie opodatkowania energii została poddana ocenie w 2019 r.[5] W następstwie tej oceny Rada przyjęła konkluzje[6], w których uznała, że opodatkowanie energii może odgrywać ważną rolę jako jedna z zachęt gospodarczych, które kierują pomyślną transformacją energetyczną, gdyż prowadzi do obniżenia poziomu emisji gazów cieplarnianych i do inwestycji w oszczędności energii, a jednocześnie przyczynia się do trwałego wzrostu gospodarczego, i zwróciła się do Komisji o przeprowadzenie przeglądu dyrektywy.

---

3 Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie), COM(2020) 80 final.

4 Zob. komunikat prasowy „Komisja z zadowoleniem przyjmuje wstępne porozumienie w sprawie Europejskiego prawa o klimacie”, IP/21/1828 z 21.4.2021.

5 SWD(2019) 329 final.

6 Konkluzje Rady z dnia 29 listopada 2019 r., 14608/19, FISC 458.

Obecna dyrektywa w sprawie opodatkowania energii rodzi szereg problematycznych kwestii wynikających z jej oderwania od celów w zakresie klimatu i efektywności energetycznej oraz niedociągnięć, jeśli chodzi o aspekt funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Po pierwsze, dyrektywa w sprawie opodatkowania energii nie odpowiada celom UE w zakresie klimatu i energii. Dyrektywa nie promuje w odpowiedni sposób redukcji emisji gazów cieplarnianych, efektywności energetycznej ani wykorzystania energii elektrycznej i paliw alternatywnych (ekologiczny wodór, paliwa syntetyczne, zaawansowane biopaliwa itp.). Wynika to z faktu, że nowe, mniej emisyjne paliwa są opodatkowane tak jak ich kopalne odpowiedniki, gdyż w przypadku gdy nowe paliwo pojawiło się od czasu przyjęcia ostatniej dyrektywy ETD w 2003 r., nie istnieje dla niego odrębna stawka podatku. Biopaliwa znajdują się w niekorzystnej sytuacji ze względu na to, że opodatkowanie odbywa się według ilości (stawki wyrażone za litr). Jeden litr biopaliwa ma bowiem zazwyczaj niższą wartość energetyczną niż jeden litr konkurującego z nim paliwa kopalnego, podlega natomiast tej samej stawce podatkowej. Ogólnie rzecz biorąc, dyrektywa w sprawie opodatkowania energii nie zapewnia wystarczających zachęt do inwestowania w czyste technologie.

Po drugie, dyrektywa ETD faworyzuje *de facto* wykorzystanie paliw kopalnych. Stosowane są bardzo rozbieżne stawki krajowe w połączeniu z szerokim zakresem zwolnień i obniżek podatkowych. Taki szeroki zakres zwolnień i obniżek to formy zachęt dotyczących paliw kopalnych, które nie są zgodne z celami dyrektywy. Nowy wniosek pomoże zmniejszyć zużycie paliw kopalnych na dwa sposoby. Po pierwsze, przez ustanowienie wyższych stawek dla paliw kopalnych i niższych stawek dla produktów odnawialnych, a tym samym zmniejszenie względnej przewagi cenowej paliw kopalnych w stosunku do rozwiązań alternatywnych powodujących mniejsze zanieczyszczenie. Będzie to zniechęcało do korzystania z paliw kopalnych. Po drugie, przez przegląd możliwych obniżek i zwolnień podatkowych, które aktualnie powodują niższe opodatkowanie paliw kopalnych. Obejmują one olej napędowy wykorzystywany w rolnictwie, olej napędowy i węgiel wykorzystywane przez gospodarstwa domowe do ogrzewania (utrzymana zostałaby możliwość zwolnienia z podatku gospodarstw domowych znajdujących się w trudnej sytuacji) lub paliwa kopalne wykorzystywane przez energochłonne sektory przemysłu. Ponadto we wniosku znosi się obecne obowiązkowe wyłączenie z opodatkowania sektorów lotnictwa, żeglugi wodnej i rybołówstwa.

Po trzecie, dyrektywa w sprawie opodatkowania energii nie przyczynia się już do prawidłowego funkcjonowania rynków wewnętrznych, ponieważ minimalne stawki podatkowe utraciły swój spajający wpływ na krajowe stawki podatkowe. Stawki minimalne są niskie, ponieważ nie były aktualizowane od 2003 r., natomiast stawki krajowe w większości przypadków znacznie przekraczają minimalne poziomy przewidziane w dyrektywie. W każdym razie wartości przewidziane w dyrektywie ETD nie zapobiegają już „równaniu w dół” ani nie stanowią dolnej granicy opodatkowania. Wszystko to, w połączeniu z istnieniem zwolnień i obniżek, zwiększa rozdrobnienie rynku wewnętrznego, a w szczególności zakłóca równe warunki działania we wszystkich uczestniczących sektorach gospodarki.

Ponadto niektóre aspekty dyrektywy w sprawie opodatkowania energii nie są jasne, adekwatne i spójne, co powoduje brak pewności prawa. Obejmuje to między innymi definicję produktów podlegających opodatkowaniu i zastosowań nieobjętych zakresem dyrektywy oraz interpretację zwolnienia dotyczącego paliw silnikowych wykorzystywanych w żegludze powietrznej i wodnej. Niniejszy wniosek ma zatem na celu:

1) Stworzenie dostosowanych ram, które przyczynią się do osiągnięcia celów UE na 2030 r. i neutralności klimatycznej do 2050 r. w kontekście Europejskiego Zielonego Ładu. Będzie to obejmowało dostosowanie opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej do polityki energetycznej, środowiskowej i klimatycznej UE, a tym samym będzie stanowiło wkład w wysiłki UE na rzecz ograniczenia emisji.

2) Stworzenie ram, które chronią i ulepszają rynek wewnętrzny UE, poprzez aktualizację zakresu i struktury stawek, a także racjonalizację stosowania przez państwa członkowskie zwolnień podatkowych i obniżek podatku.

3) Utrzymanie zdolności do generowania dochodów budżetowych państw członkowskich.

Jak wspomniano powyżej, cele te zostaną osiągnięte poprzez przejście z opodatkowania opartego na ilości na opodatkowanie oparte na wartości energetycznej, wyeliminowanie zachęt do korzystania z paliw kopalnych oraz wprowadzenie rankingu stawek zgodnie z odnośną efektywnością środowiskową. Obecna struktura podatków zostanie ponadto uproszczona poprzez pogrupowanie produktów energetycznych (wykorzystywanych jako paliwa silnikowe lub paliwa do ogrzewania) i energii elektrycznej w kategorie oraz ich klasyfikację według ich efektywności środowiskowej. „Efektywność środowiskową" zdefiniowano w odniesieniu do innych obszarów polityki UE w ramach Europejskiego Zielonego Ładu, a w szczególności w odniesieniu do pozostałych wniosków zawartych w pakiecie „Gotowi na 55". Zgodnie z tą klasyfikacją konwencjonalne paliwa kopalne, takie jak olej napędowy i benzyna, będą opodatkowane najwyższą stawką. Kolejna kategoria stawek ma zastosowanie do paliw, które są paliwami kopalnymi, ale są mniej szkodliwe i nadal wykazują pewien potencjał co do wkładu w dekarbonizację w perspektywie krótko- i średnioterminowej. Przez okres przejściowy wynoszący 10 lat do gazu ziemnego, LPG i wodoru pochodzenia kopalnego będzie miało przykładowo zastosowanie dwie trzecie stawki referencyjnej. Następnie stawka ta wzrośnie do pełnej stawki referencyjnej. Kolejna kategoria to biopaliwa zrównoważone, ale nie zaawansowane. Aby odzwierciedlić ich wkład w dekarbonizację, stosowana będzie połowa stawki referencyjnej. Najniższa stawka będzie miała zastosowanie do energii elektrycznej, niezależnie od jej wykorzystania, zaawansowanych biopaliw, biopłynów, biogazów i wodoru pochodzącego ze źródeł odnawialnych. Stawka mająca zastosowanie do tej grupy jest ustalona na poziomie znacznie poniżej stawki referencyjnej, ponieważ energia elektryczna i paliwa te mogą być siłą napędową przejścia UE na czystą energię i osiągnięcia celów Europejskiego Zielonego Ładu, a ostatecznie neutralności klimatycznej do 2050 r.

W niektórych sektorach, głównie tych, które obecnie mogą korzystać z generalnych zwolnień, takich jak lotnictwo lub paliwa do ogrzewania dla gospodarstw domowych nieznajdujących się w trudnej sytuacji, zastosowanie będą miały okresy przejściowe mające na celu złagodzenie gospodarczych i społecznych kosztów wprowadzenia opodatkowania.

We wniosku uwzględniono również wymiar społeczny poprzez wprowadzenie możliwości zwolnienia gospodarstw domowych znajdujących się w trudnej sytuacji z opodatkowania paliw do ogrzewania przez okres dziesięciu lat oraz wprowadzenie dziesięcioletniego okresu przejściowego na osiągnięcie minimalnej stawki opodatkowania.

Państwa członkowskie mogą również przyznawać wszystkim gospodarstwom domowym obniżki w odniesieniu do paliw do ogrzewania nieschodzące poniżej wartości minimalnych. To państwa członkowskie decydują o wykorzystaniu dochodów podatkowych i mogą

dodatkowo zadbać o sprawiedliwość poprzez wykorzystanie tych dochodów do łagodzenia skutków społecznych.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Dyrektywa Rady 2003/96/WE definiuje produkty energetyczne podlegające opodatkowaniu, ich wykorzystanie prowadzące do ich opodatkowania oraz minimalne poziomy opodatkowania obowiązujące w odniesieniu do poszczególnych produktów w zależności od tego, czy są wykorzystywane jako materiał napędowy, do określonych celów przemysłowych i handlowych czy też do ogrzewania. Zmienione przepisy pozostaną spójne z przepisami, które pozostaną niezmienione.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Inicjatywy związane z celami UE w zakresie klimatu w ramach Europejskiego Zielonego Ładu, w szczególności cel klimatyczny na 2030 r., przedstawiono w pakiecie „Gotowi na 55". Pakiet ten będzie obejmował w szczególności przegląd prawodawstwa sektorowego w dziedzinie klimatu, energii, transportu i opodatkowania[7].

Niniejszy wniosek dotyczący przekształcenia dyrektywy ETD stanowi część tego spójnego pakietu. Uzupełniając pozostałe wnioski zawarte w pakiecie, przyczynia się on do realizacji celów UE w zakresie klimatu poprzez rozwiązanie problemu zwolnień i obniżek opodatkowania energii stanowiących *de facto* zachęty do korzystania z paliw kopalnych i jednoczesne promowanie efektywności energetycznej i upowszechniania paliw bardziej ekologicznych. Wniosek dotyczący przekształcenia dyrektywy w sprawie opodatkowania energii oraz wniosek dotyczący zmiany EU ETS, w tym wprowadzenie handlu uprawnieniami do emisji w odniesieniu do budynków i transportu drogowego, uzupełniają się zatem wzajemnie.

Pozostałe inicjatywy w ramach pakietu „Gotowi na 55" to nowe wnioski oraz przegląd istniejącego dorobku prawnego w dziedzinie polityki klimatycznej, energetycznej i transportowej:

- unijny system handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS)[8], aby dostosować go do nowego celu klimatycznego i wprowadzić handel uprawnieniami do emisji w sektorach budownictwa, transportu morskiego i transportu drogowego, a także zmienić sposób traktowania sektora lotnictwa, który jest już objęty zakresem tego systemu;
- rozporządzenie w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego (ESR)[9] dotyczące wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r.;
- rozporządzenie ustanawiające normy emisji CO2 dla samochodów osobowych i lekkich pojazdów użytkowych[10];

---

7 Komisja Europejska. (2020). Program prac Komisji na 2021 r.: w załączniku I przedstawiono wszystkie proponowane instrumenty, w tym m.in. przegląd opodatkowania energii (dyrektywy w sprawie opodatkowania energii).

8 Dyrektywa 2003/87/WE ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

9 Rozporządzenie (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego.

- dyrektywa w sprawie odnawialnych źródeł energii;[11]
- inicjatywa ReFuelEU Aviation mająca na celu zwiększenie produkcji i wykorzystania zrównoważonych paliw lotniczych w sektorze transportu lotniczego;
- inicjatywa FuelEU Maritime mająca na celu zwiększenie popytu na paliwa odnawialne i niskoemisyjne w sektorze transportu morskiego;
- dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej, która ma posłużyć do realizacji nowego ambitnego celu klimatycznego na 2030 r. i przyczynić się do sprawiedliwej transformacji;
- nowy mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO2;
- rozporządzenie w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem (LULUCF)[12];
- dyrektywa w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych[13];
- rozporządzenie w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje (taksonomia) [14].

Ponadto przekształcenie dyrektywy ETD wspiera dążenie do osiągnięcia celu zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń, do którego zobowiązano się w ramach Europejskiego Zielonego Ładu, oraz polityki dotyczące badań naukowych i innowacji w dziedzinie klimatu, energii i mobilności w ramach programu ramowego w zakresie badań naukowych na lata 2021–2027 „Horyzont 2020".

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawą wniosku jest art. 113 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który zezwala UE na ustanawianie zharmonizowanych przepisów w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Ponadto zgodnie z art. 192 ust. 2 akapit pierwszy TFUE można przyjmować odpowiednie przepisy o charakterze fiskalnym mające na celu między innymi zachowanie i ochronę środowiska.

---

10 Rozporządzenie (UE) 2019/631 określające normy emisji CO2 dla nowych samochodów osobowych i dla nowych lekkich pojazdów użytkowych.

11 Dyrektywa (UE) 2018/2001 – dyrektywa ta nakłada na dostawców paliw obowiązek zapewnienia minimalnego obowiązkowego udziału energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii końcowej w sektorze transportu do 2030 r.

12 Rozporządzenie (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030.

13 Dyrektywa 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych.

14 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Niedoskonałości obecnej dyrektywy w sprawie opodatkowania energii można naprawić jedynie w drodze przeglądu dyrektywy, w koordynacji z innymi unijnymi środkami z zakresu polityki. Na mocy aktualnej dyrektywy państwa członkowskie mogą podwyższać stawki podatków od produktów energetycznych i energii elektrycznej, decydować o niestosowaniu ewentualnych zwolnień i obniżek lub wprowadzać cele związane ze środowiskiem i klimatem. Takie krajowe podejścia stwarzają jednak ryzyko zakłócenia rynku wewnętrznego i osłabienia celów Europejskiego Zielonego Ładu ze względu na niezharmonizowane struktury i poziomy podatków krajowych:

1) Obecne stawki minimalne mogą ograniczać poziom ambicji celów środowiskowych, do jakich państwa członkowskie mogą dążyć przy pomocy podatków od energii, w szczególności dlatego, że opodatkowanie energii bezpośrednio wpływa na koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa.

2) Harmonizacja opodatkowania energii za pośrednictwem dyrektywy w sprawie opodatkowania energii powinna przyczynić się do ograniczenia szkodliwych skutków konkurencji w dziedzinie opodatkowania energii między państwami członkowskimi, wynikających na przykład z ewentualnego przenoszenia przedsiębiorstw do państw członkowskich o korzystniejszych systemach podatkowych.

3) Unijny system handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) okazał się skutecznym narzędziem ograniczania emisji gazów cieplarnianych z instalacji objętych tym systemem. W ramach pakietu „Gotowi na 55” proponuje się rozszerzenie EU ETS na sektor morski i wprowadzenie handlu uprawnieniami do emisji w sektorach transportu drogowego i budynków. Opodatkowanie energii w państwach członkowskich współistnieje jednak z handlem uprawnieniami do emisji na szczeblu UE, a dyrektywa ETD musi zapewnić, by minimalne stawki podatkowe ustalone na szczeblu UE stanowiły zachęty zgodne z unijnymi celami w zakresie energii, klimatu i środowiska. W tym kontekście działanie na szczeblu UE może zapewnić spójność między stosowaniem EU ETS a opodatkowaniem produktów energetycznych i energii elektrycznej, a także wspólne podejście UE do opodatkowania produktów energetycznych.

Dla osiągnięcia celów klimatycznych i środowiskowych UE konieczne jest połączenie instrumentów politycznych, a skuteczne unijne ramy opodatkowania mogą – przy jednoczesnym wspieraniu innych środków z zakresu polityki UE – zapobiegać krajowym decyzjom prowadzącym do zakłóceń rynku wewnętrznego lub podwójnego opodatkowania.

Przekształcenie dyrektywy ETD oraz czas jego przeprowadzenia należy postrzegać w szerszym kontekście strategii Europejskiego Zielonego Ładu. Cel, jakim jest ściślejsze dostosowanie tej dyrektywy do jej celów, może zostać zrealizowany jedynie w drodze aktu przyjętego przez Unię, przekształcającego dyrektywę w sprawie opodatkowania energii.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów.

Cele obecnego wniosku można najlepiej osiągnąć poprzez przekształcenie aktualnej dyrektywy w sposób wyjaśniony powyżej. Wniosek dotyczy przede wszystkim niektórych

podstawowych elementów dyrektywy: struktury opodatkowania i związku między odnośnymi sposobami opodatkowania różnych źródeł energii.

Wniosek jest pod wszelkimi względami ograniczony do tego, co jest niezbędne do osiągnięcia zamierzonych celów.

- **Wybór instrumentu**

Wniosek jest dyrektywą. W tej dziedzinie objętej już istniejącą dyrektywą państwa członkowskie powinny nadal zachować margines swobody, jak wyjaśniono powyżej. Instrumenty inne niż dyrektywa zmieniająca dyrektywę 2003/96/WE byłyby zatem niewłaściwe.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa[15]**

Dyrektywa w sprawie opodatkowania energii początkowo pozytywnie przyczyniała się do osiągnięcia głównego celu, jakim jest zapewnienie właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego, zapobiegając podwójnemu opodatkowaniu lub wszelkim zakłóceniom handlu i konkurencji między źródłami energii oraz odbiorcami i dostawcami energii.

Ponieważ jednak technologie, krajowe stawki podatkowe i rynki energii w ciągu ostatnich 15 lat ewoluowały, dyrektywa w jej obecnej formie nie wnosi już takiego samego pozytywnego wkładu. Ponadto od czasu przyjęcia dyrektywy w 2003 r. ramy prawne i cele polityki UE znacznie się rozwinęły, czego wynikiem było pojawienie się pewnych problemów co do istotności i spójności. W rezultacie ogólna unijna wartość dodana dyrektywy z czasem znacznie się zmniejszyła, w szczególności ze względu na brak indeksacji stawek minimalnych oraz szerokie i bardzo zróżnicowane stosowanie przez państwa członkowskie opcjonalnych zwolnień podatkowych, a także zmieniające się otoczenie polityczne.

Obecna dyrektywa w sprawie opodatkowania energii przyczynia się w bardzo ograniczonym stopniu do realizacji szerszych celów polityki gospodarczej, społecznej i środowiskowej UE. Dyrektywa jest przynajmniej częściowo spójna z wysiłkami politycznymi na rzecz promowania wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i zwiększenia efektywności energetycznej, ale mniej spójna, jeśli chodzi o redukcję emisji gazów cieplarnianych i innych gazów, jak również dywersyfikację źródeł energii lub niezależność energetyczną i bezpieczeństwo energetyczne. Do głównych przyczyn tego braku spójności należą: nieuwzględnienie wartości energetycznej i emisji CO_2 z produktów energetycznych i energii elektrycznej, (zbyt) niskie minimalne poziomy opodatkowania oraz (zbyt) wiele zwolnień. Z tych samych powodów dyrektywa w sprawie opodatkowania energii nie przyczynia się do dekarbonizacji transportu i zmniejszenia emisji zanieczyszczeń powietrza. W rezultacie wkład dyrektywy w realizację celów określonych w umowach międzynarodowych, takich jak porozumienie paryskie z 2015 r., jest ograniczony. Ponadto dyrektywa w sprawie opodatkowania energii nie obejmuje rozróżnienia między odnawialnymi a wysokoemisyjnymi źródłami energii elektrycznej ani nie uwzględnia efektywności środowiskowej biopaliw.

[15] Sprawozdanie – Ocena dyrektywy w sprawie opodatkowania energii, 2019 r.

Przepisy tej dyrektywy dotyczące opodatkowania biopaliw nie są zatem zgodne z polityką UE w dziedzinie energii, zmiany klimatu i ochrony środowiska.

Dyrektywa ETD obejmuje coraz mniejszą część koszyka energetycznego UE, ponieważ wciąż pojawiają się lub nabierają na znaczeniu nowe technologie i produkty (np. technologia „power-to-gas", paliwa pochodzenia niebiologicznego). W związku z tym obecny system opodatkowania energii nie może zapewnić preferencyjnego traktowania nowych, zrównoważonych środowiskowo technologii i produktów. Przykładowo pomimo rosnącego znaczenia rynkowego paliw odnawialnych ich opodatkowanie na mocy dyrektywy ETD wciąż opiera się na zasadach opracowanych w czasie, gdy paliwa te stanowiły jedynie niszową alternatywę.

Obecna dyrektywa stawia w niekorzystnej sytuacji benzynę w porównaniu z olejem napędowym ze względu na niższą stawkę minimalną przewidzianą dla oleju napędowego. Powoduje to wzrost popytu na olej napędowy. Ponadto w niekorzystnej sytuacji znajdują się również nowe paliwa. Jeżeli nie są one wyraźnie wymienione w aktualnej dyrektywie w sprawie opodatkowania energii, zastosowanie do nich ma stawka podatkowa dla paliwa wykorzystywanego do równoważnych celów. Wartość energetyczna na litr tych paliw jest zazwyczaj niższa niż w przypadku paliwa równoważnego. Prowadzi to do wyższej stawki podatku za litr w przypadku nowych paliw. Ponadto szczególnie problematyczne jest obowiązkowe zwolnienie podatkowe dotyczące międzynarodowego lotnictwa i międzynarodowej żeglugi wodnej, gdyż nie jest ono spójne z obecnymi wyzwaniami i politykami w dziedzinie klimatu.

Jeśli chodzi o lotnictwo, UE wynegocjowała, w imieniu Unii i państw członkowskich, horyzontalne umowy o komunikacji lotniczej i kompleksowe umowy o transporcie lotniczym z państwami trzecimi. Oprócz tego również państwa członkowskie zawarły dwustronne umowy o komunikacji lotniczej z państwami trzecimi. Horyzontalne umowy o komunikacji lotniczej umożliwiają UE zmianę szeregu postanowień umów dwustronnych zawartych przez państwa członkowskie. Kompleksowe umowy o transporcie lotniczym zastępują umowy dwustronne zawarte przez poszczególne państwa członkowskie z państwami trzecimi. W większości przypadków umowy te umożliwiają opodatkowanie paliwa dostarczanego na terytorium państw członkowskich w celu wykorzystania go w statku powietrznym obsługującym loty wewnątrz UE.

Jeśli chodzi o transport wodny, transport na Renie reguluje zmieniona konwencja z Mannheim z dnia 17 października 1868 r. o żegludze na Renie. Ponadto umowa o systemie ceł i podatków dotyczących oleju napędowego wykorzystywanego jako zaopatrzenie statków w żegludze na Renie[16] zawarta w Strasburgu w dniu 16 maja 1952 r. („umowa strasburska") przewiduje zwolnienie oleju napędowego wykorzystywanego na Renie i jego dopływach oraz na innych drogach wodnych. Ponieważ paliwo wykorzystywane w transporcie wodnym powinno w UE podlegać jednakowemu opodatkowaniu, państwa członkowskie będące stronami umowy strasburskiej muszą podjąć wszelkie odpowiednie kroki w celu skutecznego wyeliminowania niezgodności. Zgodnie z art. 351 akapit drugi TFUE w zakresie, w jakim

[16] Accord relatif au régime douanier et fiscal du gasoil consommé comme ravitaillement de bord dans la navigation rhénane Conclu à Strasbourg le 16 mai 1952 (Umowa o systemie ceł i podatków dotyczących oleju napędowego wykorzystywanego jako zaopatrzenie statków w żegludze na Renie, zawarta w Strasburgu w dniu 16 maja 1952 r.).

umowy zawarte przez państwa członkowskie UE z państwami trzecimi są niezgodne z prawem UE, państwa członkowskie muszą podjąć wszelkie właściwe środki w celu wyeliminowania stwierdzonych niezgodności.

Stawki minimalne dla paliw do ogrzewania są zbyt niskie, by mogły przyczynić się do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego, ponieważ ich udział w cenie tych produktów jest nieznaczny. Ponadto stosowanie opcjonalnych zwolnień i obniżek przyznawanych zarówno gospodarstwom domowym, jak i użytkownikom biznesowym jeszcze bardziej zwiększa rozbieżności, co prowadzi do tego, że efektywne stawki opodatkowania są w niektórych państwach członkowskich znacznie niższe niż w innych.

Bardzo rozbieżne stawki dla energii elektrycznej i gazu ziemnego są stosowane w połączeniu z szerokim zakresem zwolnień i obniżek podatkowych, co przyczynia się do zwiększenia fragmentacji rynku wewnętrznego.

Ponieważ poziomy opodatkowania na podstawie dyrektywy ETD nie odzwierciedlają żadnej konkretnej logiki – na przykład z uwagi na nieuwzględnianie wartości energetycznej i efektów zewnętrznych – państwa członkowskie mogą swobodnie ustalać swoje stawki krajowe bez konieczności podawania jakichkolwiek wskazań czy stosunku między produktami. W związku z tym obecna dyrektywa może skutkować niewłaściwymi sygnałami cenowymi dla użytkowników i zniechęcać ich do wybierania bardziej ekologicznych i wydajnych źródeł energii, a jednolite traktowanie źródeł energii na szczeblu krajowym nie jest zagwarantowane.

Dyrektywa w sprawie opodatkowania energii nie spowodowała żadnego znacznego obciążenia regulacyjnego ani kosztów dla państw członkowskich czy też przedsiębiorców z tytułu przestrzegania jej przepisów. Znaczna część kosztów i obciążeń wynika z prawodawstwa horyzontalnego lub krajowych środków wykonawczych nieprzewidzianych w dyrektywie, przy czym między poszczególnymi państwami członkowskimi lub sektorami działalności gospodarczej występują w tym zakresie duże różnice.

Trudności we wdrażaniu dyrektywy ETD wynikały z jej złożoności, braku jasności, niejednoznacznych sformułowań i interpretacji niektórych jej przepisów. To z kolei doprowadziło do niepewności, takich jak niejasne warunki kwalifikowania się do preferencyjnego traktowania podatkowego. Taka niepewność może powodować dla organów podatkowych i przedsiębiorców koszty, np. koszty utraconych korzyści lub koszty prawne, zwłaszcza gdy prowadzi do sporów sądowych.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Niniejszy wniosek został przygotowany w oparciu o wszechstronny wkład podmiotów zewnętrznych. Najpierw przeprowadzono konsultacje z zainteresowanymi stronami za pośrednictwem mechanizmu informacji zwrotnej na temat wstępnej oceny skutków oraz w ramach specjalnych konsultacji publicznych.

Konsultacje trwały od dnia 22 lipca 2020 r. do dnia 14 października 2020 r. Otrzymano łącznie 563 odpowiedzi z 25 państw członkowskich i 5 państw trzecich wraz ze 129 stanowiskami. Zdecydowana większość respondentów zgadza się z ogólnymi celami UE w zakresie przeciwdziałania zmianie klimatu i zanieczyszczeniom oraz z zastosowaniem tych celów do przeglądu dyrektywy w sprawie opodatkowania energii. Jeżeli chodzi o priorytety

przeglądu, większość respondentów była zgodna co do tego, że w ramach tego przeglądu należy przy określaniu stawek uwzględnić emisje gazów cieplarnianych (a stawki powinny być również wyrazem wartości energetycznej, a nie ilości) i wprowadzić zachęty w odniesieniu do alternatywnych źródeł energii, takich jak czysty wodór i zrównoważone biopaliwa. Ogólnie rzecz biorąc, respondenci wyrazili sprzeciw wobec opodatkowania sektorów zagrożonych ucieczką emisji. Konsultacje publiczne wykazały pewne poparcie dla wyrównania podatków nakładanych na różne rodzaje transportu, tak by te mogły konkurować na równych warunkach, oraz dla rozwoju bardziej energooszczędnych i niskoemisyjnych rodzajów transportu. W odniesieniu do towarzyszących środków socjalnych większość respondentów opowiedziała się za przesunięciem obciążeń podatkowych z opodatkowania pracy i składek na ubezpieczenie społeczne, a także za programami opieki społecznej skierowanymi do ubogich gospodarstw domowych.

Oprócz konsultacji publicznych przeprowadzono również bezpośrednie konsultacje z państwami członkowskimi, w ramach których zwrócono się między innymi o ich stanowisko w odniesieniu do obliczania efektywnych stawek podatkowych, a także konsultacje z innymi zainteresowanymi stronami.

- **Ocena skutków**

Celem zbadania, w jaki sposób można najlepiej zrealizować różne cele prowadzonej polityki, przeanalizowano szereg rozwiązań oraz porównano je ze scenariuszem odniesienia.

Scenariusz odniesienia stanowią istniejące ramy polityki klimatyczno-energetycznej na okres do 2030 r., tj. uzgodnione wcześniej cele redukcji emisji gazów cieplarnianych o 40 % do 2030 r., a także główne narzędzia polityki służące realizacji tych celów. Ten wariant strategiczny zakłada, że dyrektywa ETD pozostanie niezmieniona.

Wariant 1 zakłada indeksację stawek minimalnych i częściowe rozszerzenie podstawy opodatkowania, przy czym istniejąca struktura zostaje w znacznym stopniu zachowana. Uwzględnione zostałyby sektory wewnątrzunijnej żeglugi powietrznej i morskiej z zerową stawką minimalną i likwidacją istniejących zwolnień podatkowych.

W wariancie 2 wprowadza się system stawek uproszczonych. Stawki minimalne podlegałyby indeksacji i byłyby oparte na wartości energetycznej, wprowadzony zostałby również okres przejściowy (10 lat w przypadku wariantu 2a i krótszy okres – do 2030 r. – w przypadku wariantu 2b). Wariant ten koncentruje się na wartości energetycznej i przewiduje podwyższony poziom opodatkowania (głównie w przypadku paliw do ogrzewania), natomiast rozszerzenie podstawy opodatkowania na sektory wewnątrzunijnej żeglugi powietrznej i morskiej zostałoby objęte zakresem dyrektywy przy zastosowaniu stawek minimalnych, które byłyby liniowo podwyższane w okresie przejściowym wynoszącym 10 lat. Wariant 2c wprowadza nowy komponent w celu określenia stawek uwzględniających – obok cech z wariantu 2a – emisje zanieczyszczeń powietrza z produktów.

Wariant 3 obejmuje komponent dotyczący zawartości węgla w odniesieniu do sektorów, które obecnie nie są objęte systemem handlu uprawnieniami do emisji, aby zapewnić, że sektory te podlegają opłatom za emisję dwutlenku węgla. Tak jak w przypadku wariantu 2, również i w tym przypadku przewidziano dwa okresy przejściowe (10 lat i krótszy, do 2030 r.). W wariancie tym przeanalizowane zostało również wprowadzenie komponentu dotyczącego zanieczyszczeń.

Główne wyniki

Kiedy we wrześniu 2020 r. Komisja Europejska zaproponowała zaktualizowany cel redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. o co najmniej 55 % w porównaniu z 1990 r., opisała również działania we wszystkich sektorach gospodarki, które miały uzupełnić krajowe wysiłki na rzecz osiągnięcia tego ambitnego celu. Przygotowano oceny skutków w celu wsparcia planowanych zmian kluczowych instrumentów ustawodawczych należących do pakietu „Gotowi na 55".

W tym kontekście, w przedmiotowej ocenie skutków przeanalizowano różne warianty, badając, w jaki sposób przegląd dyrektywy w sprawie opodatkowania energii mógłby skutecznie i efektywnie przyczynić się do realizacji zaktualizowanego celu w ramach szerszego pakietu „Gotowi na 55", przy jednoczesnym osiągnięciu celu rynku wewnętrznego pozwalającego uniknąć erozji wpływów podatkowych.

Z porównania wariantów oraz analizy poszczególnych wariantów strategicznych wynika, że zarówno wariant 2, jak i wariant 3 pozwoliłyby na osiągnięcie celów w pożądany sposób.

Warianty te przyczyniają się do realizacji celów klimatycznych i energetycznych, a także innych celów polityki.

Jeżeli chodzi o okres przejściowy, oba okresy (10 lat lub 7 lat) będą miały taki sam wpływ do 2035 r. niezależnie od wybranego wariantu. Warianty przewidujące dziesięcioletni okres przejściowy (wariant 2a i 3a) dają jednak lepsze wyniki w porównaniu z krótszym okresem przejściowym, jeśli chodzi o wymiar społeczny.

Jeżeli uwzględnia się komponent dotyczący zanieczyszczenia powietrza, pozytywny wpływ na redukcję emisji wiąże się z negatywnymi skutkami społecznymi, polegającymi na znacznym wzroście cen węgla i biomasy.

Biorąc pod uwagę, że należy wprowadzić handel uprawnieniami do emisji dwutlenku węgla z transportu drogowego i budynków, jak zaproponowano we wniosku dotyczącym przeglądu EU ETS w ramach pakietu „Gotowi na 55", za najlepszy wariant uznaje się wariant 2a, ponieważ pozwala on uniknąć nakładania się tych dwóch mechanizmów.

Dobrze skalibrowane rozszerzenie EU ETS na sektor morski oraz wprowadzenie handlu uprawnieniami do emisji dla transportu drogowego i budynków, w połączeniu z wariantem 2 dla dyrektywy ETD, pomogłyby w osiągnięciu ambitnego unijnego celu klimatycznego zakładającego zmniejszenie emisji o 55 % do 2030 r., umożliwiając jednocześnie osiągnięcie pozostałych celów przeglądu dyrektywy ETD.

Ocena skutków wykazała również, że zmiana dyrektywy nie doprowadziłaby do nadmiernego obciążenia gospodarki. Wyżej określone cele mogą zostać osiągnięte przy bardzo ograniczonych kosztach gospodarczych, a rewizja dyrektywy może potencjalnie przynieść korzyści gospodarcze, w szczególności, gdyby państwa członkowskie wykorzystały dodatkowe dochody z ogólnego opodatkowania zużycia energii na rekompensatę niezamierzonych kosztów społecznych.

Ocena skutków wykazała, że zwiększone opodatkowanie paliw kopalnych może mieć większy wpływ na gospodarstwa domowe o niskich dochodach, w szczególności jeśli chodzi o ogrzewanie. W takich przypadkach ewentualna regresywność podatków energetycznych mogłaby zostać zrekompensowana recyklingiem tych dochodów w celu wsparcia transformacji ekologicznej poprzez finansowanie inwestycji w niskoemisyjne i energooszczędne towary i urządzenia lub poprzez transfery kwot ryczałtowych. Na przykład z analizy wynika, że gdy dodatkowe dochody podatkowe z podatków energetycznych są przekazywane z powrotem gospodarstwom domowym w formie ryczałtu, proponowane

zmiany będą progresywne, ponieważ transfery te powodują większy wzrost dochodu do dyspozycji uboższych gospodarstw domowych.

W scenariuszu odniesienia przewiduje się, że dochody w państwach członkowskich zmniejszą się między 2020 a 2035 r. o prawie 32 % ze względu na oczekiwany rozwój systemu energetycznego charakteryzujący się malejącą zależnością od paliw dzięki oszczędnościom energii i odejściu od paliw kopalnych. Preferowany wariant w znacznym stopniu złagodziłby tę tendencję poprzez zwiększenie dochodów.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Jeśli chodzi o koszty funkcjonowania dyrektywy, wdrożenie dyrektywy ETD zależy od kilku innych czynników. Obejmują one takie aspekty jak konkretne polityki krajowe lub inne polityki UE stosowane w tej samej dziedzinie, priorytety krajowe i dziedzictwo przemysłowe, panujące warunki gospodarcze i handlowe lub modele biznesowe poszczególnych sektorów lub przedsiębiorstw.

Zgodnie z (opublikowaną już) oceną obecnej dyrektywy ETD[17], ze względu na dużą elastyczność w zakresie stosowania zwolnień, obniżek i zwrotów podatków, jaką obecna dyrektywa ETD pozostawiała państwom członkowskim, obliczanie efektywnych stawek w zharmonizowany sposób w całej UE było skomplikowane. W szczególności w momencie sporządzania oceny nie istniał żaden oficjalny system gromadzenia danych, który umożliwiałby uchwycenie efektywnych stawek podatkowych. Trudno było zatem wyróżnić i określić ilościowo niektóre skutki dyrektywy.

W bieżącej ocenie skutków zidentyfikowano jednak pewne koszty gospodarcze w odpowiedniej sekcji dotyczącej skutków wariantów strategicznych.

Niektóre koszty regulacyjne (głównie zarządzanie upoważnieniami i zezwoleniami, deklaracjami i aktualizacja systemów informatycznych) poniosą podmioty handlujące produktami energetycznymi nowo wprowadzonymi do zakresu stosowania dyrektywy ETD oraz administracja, ponieważ produkty te będą podlegały niektórym przepisom ogólnych zasad dotyczących akcyzy[18]; koszty te powinny być jednak ograniczone w przypadku podmiotów zajmujących się handlem wodorem i biomasą stałą, ponieważ produkty te będą mogły korzystać z takich samych uproszczeń w zakresie kontroli przemieszczania jak, odpowiednio, gaz ziemny i węgiel. Zniesienie zwolnień z podatku akcyzowego w odniesieniu do niektórych paliw lub sektorów działalności (np. lotnictwa i transportu morskiego) nie zmienia kosztów regulacyjnych związanych z ogólnymi zasadami, ponieważ zwolnione paliwa i tak podlegały kontroli przechowywania i przemieszczania.

Pobór podatku paliwowego w sektorze lotnictwa nie powinien być problematyczny z administracyjnego punktu widzenia. Państwa członkowskie mają już doświadczenie w pobieraniu podatków od paliw w innych rodzajach transportu (głównie w transporcie drogowym). Podatek od paliwa lotniczego miałby być pobierany w podobny sposób – to dostawcy paliwa lotniczego pobieraliby podatek w momencie dostarczania paliwa na lotniskach, a następnie przekazywaliby te środki właściwym organom podatkowym.

Jeśli chodzi o efektywność, koszty poboru aktualnych podatków od paliw silnikowych mogą być wykorzystane jako wskaźnik zastępczy dla oszacowania, ile kosztowałby pobór podatku

---

17 Zob. Sprawozdanie Komisji: ocena dyrektywy w sprawie opodatkowania energii, SWD(2019) 329 final, z 11 września 2019 r.

18 Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG.

od paliwa lotniczego. W badaniu z 2012 r.[19] stwierdzono, że koszty administracyjne ponoszone przez organy publiczne stanowią od 0,65 % do 0,85 % dochodów z podatku od paliw. Szacuje się, że pobór podatku od paliwa lotniczego byłby nieco prostszy, ponieważ dostawa tego paliwa odbywa się głównie na lotniskach, a każde państwo członkowskie ma ich tylko kilka. W związku z tym za koszt administracyjny poboru podatku od paliw uznaje się najniższą z tych wartości, tj. 0,65 % dochodów.

Komisja zleciła również wykonanie zewnętrznego badania dotyczącego opodatkowania lotnictwa do celów między innymi oceny skutków.

- **Prawa podstawowe**

Środek nie ma wpływu na prawa podstawowe.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Monitorowanie opodatkowania zużycia energii odbywa się regularnie co najmniej raz w roku poprzez gromadzenie informacji od państw członkowskich przy okazji posiedzeń grupy ekspertów ds. podatków pośrednich (ITEG). Ponadto dwa razy do roku DG TAXUD wraz z państwami członkowskimi aktualizuje bazę informacji na temat obowiązujących stawek podatku energetycznego (baza danych dotyczących podatków w Europie).

Ponadto sama dyrektywa ETD przewiduje regularną analizę na podstawie sprawozdania oraz, w stosownych przypadkach, przedstawienie przez Komisję wniosku w sprawie zmiany różnych przepisów dyrektywy i minimalnych poziomów opodatkowania. W analizie tej uwzględnia się prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz szersze cele Traktatu. Po przeglądzie dyrektywy ETD analiza ta będzie musiała koncentrować się w szczególności na następujących kwestiach:

a) w jaki sposób państwa członkowskie wdrożyły nowe ramy opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej w swoich systemach krajowych;

b) w jaki sposób umożliwiło im to lepsze uwzględnienie kwestii środowiskowych i efektywności energetycznej oraz

c) jakie są skutki gospodarcze, biorąc pod uwagę sposób, w jaki państwa członkowskie wykorzystały wszelkie dodatkowe dochody.

[19] CE Delft i in. „An inventory of measures for internalising external costs in transport” (Wykaz środków służących internalizacji kosztów zewnętrznych w transporcie), 2012 r. Bruksela: Komisja Europejska.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Dokumenty wyjaśniające dotyczące transpozycji przepisów zawartych w niniejszym wniosku nie są konieczne.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Komisja proponuje ze skutkiem od stycznia 2023 r.:

1) *Opodatkowanie energii na podstawie wartości energetycznej produktów energetycznych i energii elektrycznej oraz ich efektywności środowiskowej*.

Aby umożliwić realizację wspomnianych już zróżnicowanych celów (efektywność energetyczna, redukcja emisji gazów cieplarnianych, osiągnięcie dochodów itd.) oraz zapewnić w możliwie szerokim zakresie, by wszystkie te cele mogły zostać osiągnięte w spójny sposób, należy powiązać opodatkowanie energii z wartością energetyczną produktów energetycznych i energii elektrycznej, w połączeniu z ich efektywnością środowiskową wynikającą z ogólnych ram UE.

Opodatkowanie oparte na wartości energetycznej zapewnia lepsze odniesienie przy porównywaniu różnych produktów energetycznych i energii elektrycznej oraz eliminuje ewentualne niekorzystne traktowanie pod względem podatkowym niektórych produktów, takich jak biopaliwa, do jakiego może dochodzić obecnie.

Koncepcja „efektywności środowiskowej" i odpowiadający jej ranking stawek uwzględnia szczególne cechy różnych produktów i ich traktowanie na mocy obowiązującej dyrektywy ETD i w państwach członkowskich oraz oczekiwany rozwój koszyka energetycznego UE. Zachowana jest spójność z pozostałymi wnioskami znajdującymi się w pakiecie „Gotowi na 55" (w szczególności wnioskami dotyczącymi przeglądu EU ETS i dyrektywy RED II) oraz z celem zerowego zanieczyszczenia dzięki wdrożeniu zasady „zanieczyszczający płaci", aby zapewnić spójność i wkład w realizację wspólnych celów. Opodatkowanie energii opierać się ma w związku z tym na wartości opałowej netto produktów energetycznych i energii elektrycznej określonej w załączniku IV do dyrektywy 2012/27/UE[20]. W przypadku produktów pochodzących z biomasy za wartości referencyjne przyjmuje się wartości podane w załączniku III do dyrektywy (UE) 2018/2001[21] (zob. art. 1 ust. 2 akapit pierwszy)).

Jeżeli wyżej wymienione dyrektywy nie zawierają wartości opałowej netto dla danego produktu, należy oprzeć się na odpowiednich dostępnych informacjach dotyczących wartości opałowej netto dla tego produktu (zob. art. 1 ust. 2 akapit drugi).

Minimalne poziomy opodatkowania określa się zgodnie ze wspomnianą efektywnością środowiskową (co oznacza np., że zrównoważone biopaliwa mają być opodatkowane niższymi stawkami) i wyraża się je w EUR/GJ (zob. art. 7, 8, 9, 10 i załącznik I).

2) *Wykaz produktów energetycznych i mające zastosowanie definicje*

---

[20] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

[21] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

Opodatkowanie powinno obejmować konkurujące ze sobą źródła energii, które powinny się znaleźć w wykazie produktów energetycznych. Należy zapewnić jednolite i standardowe traktowanie tych źródeł pod względem podatkowym, w tym objęcie ich przepisami dotyczącymi kontroli i przemieszczania (zob. art. 2 ust. 1 i art. 21 ust. 1).

Dodatkowe definicje pochodzące z innych części prawodawstwa UE (tj. wyżej wymienionej dyrektywy (UE) 2018/2001) lub określone we wniosku umożliwią zróżnicowane traktowanie pod względem podatkowym (zob. definicje w art. 2 ust. 4 i 5).

Jeżeli produkt jest mieszanką jednego lub większej liczby produktów, opodatkowanie każdego składnika należy ustalić odpowiednio na podstawie obowiązujących stawek i niezależnie od kodu CN, którym produkt objęty jest jako całość (zob. art. 2 ust. 6).

Zawarto także odniesienie do obowiązującej obecnie wersji Nomenklatury scalonej (CN)[22]. Aby zapewnić, że odniesienia do kodów CN są w razie potrzeby aktualizowane, należy powierzyć Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych w celu dokonania takiej aktualizacji (zob. art. 2 ust. 8 i art. 29).

3) *Przepisy dotyczące wyłączenia z zakresu stosowania ram prawnych*

Opodatkowanie energii obejmuje produkty energetyczne wykorzystywane jako paliwo silnikowe i paliwo do ogrzewania oraz energię elektryczną. W związku z tym z zakresu dyrektywy ETD należy wyłączyć jedynie zastosowania inne niż paliwo silnikowe lub paliwo do ogrzewania oraz podwójne zastosowanie produktów energetycznych, jak również końcowe opodatkowanie produkcji ciepła. Podobnie traktowana powinna być również energia elektryczna, która jest wykorzystywana w podobny sposób (zob. art. 3).

4) *Ranking stawek i indeksacja poziomów minimalnych*

W celu zapewnienia, by spójne traktowanie źródeł energii objęło poziomy opodatkowania ustalane na poziomie krajowym – powyżej minimalnych poziomów ustalonych we wniosku – państwa członkowskie powinny wzorować się na stosunku między minimalnymi poziomami opodatkowania określonymi we wniosku dla różnych źródeł i zastosowań energii. Jeśli chodzi o ten wymóg, energia elektryczna powinna znajdować się zawsze wśród najniżej opodatkowanych źródeł energii, tak by promować korzystanie z niej, zwłaszcza w sektorze transportu; należy ją klasyfikować wraz z innymi paliwami silnikowymi i paliwami do ogrzewania (zob. art. 5 ust. 1).

Ranking produktów energetycznych i energii elektrycznej należy traktować jako ogólną zasadę mającą zastosowanie w równym stopniu, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, zawsze, gdy dyrektywa dopuszcza zróżnicowanie (zob. art. 13, 14, 15, 16, 17 i 18).

Ponadto należy zachować wartość rzeczywistą minimalnych poziomów opodatkowania. Minimalne stawki powinny być dostosowywane co roku, tak by uwzględnić zmiany ich wartości rzeczywistej w celu zachowania obecnego poziomu harmonizacji stawek. Aby ograniczyć zmienność wynikającą z cen energii i żywności, takie dostosowanie powinno opierać się na zmianach publikowanego przez Eurostat ogólnounijnego zharmonizowanego

[22] Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1577 z dnia 21 września 2020 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 361 z 30.10.2020, s. 1).

indeksu cen konsumpcyjnych z wyłączeniem energii i nieprzetworzonej żywności. Komisja publikuje ostateczne minimalne poziomy opodatkowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (zob. art. 5 ust. 2).

5) *Różne minimalne poziomy opodatkowania paliw silnikowych, paliw do ogrzewania i energii elektrycznej*

Należy określić różne minimalne poziomy opodatkowania dla paliw silnikowych stosowanych w transporcie, paliw silnikowych wykorzystywanych do celów szczególnych (takich jak w sektorze pierwotnym), dla paliw do ogrzewania i dla energii elektrycznej. W przypadku gdy zastosowanie ma okres przejściowy, należy ustalić, że wzrost minimalnych poziomów opodatkowania – z wyjątkiem paliw niskoemisyjnych – może wynieść jedną dziesiątą rocznie do końca okresu przejściowego, biorąc również pod uwagę konieczność indeksacji tych minimalnych poziomów opodatkowania (zob. art. 7, 8, 9, 10 i załącznik I).

Stosownie do celów wniosku nie należy wprowadzać rozróżnienia między olejem napędowym stosowanym jako paliwo silnikowe wykorzystywane do celów handlowych i niehandlowych, a także zastosowaniem paliw do ogrzewania i energii elektrycznej do celów działalności gospodarczej i do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Aby uprościć w miarę możliwości strukturę minimalnych poziomów opodatkowania, minimalne poziomy opodatkowania paliw silnikowych wykorzystywanych do niektórych celów (zob. załącznik I tabela B) zostały ujednolicone z minimalnymi poziomami opodatkowania stosowanymi do paliw do ogrzewania (zob. załącznik I tabela C).

6) *Wykorzystanie do celów produkcji energii elektrycznej*

Państwa członkowskie mogą opodatkować produkty energetyczne i energię elektryczną wykorzystywane do produkcji energii elektrycznej z pominięciem dyrektywy ETD, bez konieczności przestrzegania minimalnych poziomów opodatkowania przewidzianych w niniejszym wniosku, ze względów polityki ochrony środowiska. Państwa członkowskie, które chcą wprowadzić takie opodatkowanie, powinny co najmniej powielić ranking ustalony między minimalnymi poziomami określonymi w niniejszym wniosku, aby zapewnić właściwe sygnały środowiskowe (zob. art. 13).

7) *Produkty energetyczne i energia elektryczna wykorzystywane przez statki powietrzne i statki*

Bez uszczerbku dla umów międzynarodowych z dziedziny lotnictwa opodatkowaniu powinny podlegać produkty energetyczne i energia elektryczna dostarczane na potrzeby wewnątrzunijnej żeglugi powietrznej[23] (z wyjątkiem produktów energetycznych i energii elektrycznej dostarczanych dla lotów wyłącznie towarowych) oraz na potrzeby wewnątrzunijnej żeglugi wodnej[24], w tym rybołówstwa (zob. art. 14 i 15).

[23] „Wewnątrzunijna żegluga powietrzna” oznacza loty między dwoma portami znajdującymi się w UE, w tym loty krajowe.

[24] „Wewnątrzunijna morska żegluga wodna” oznacza żeglugę między dwoma portami znajdującymi się w UE, w tym żeglugę krajową.

Inny poziom opodatkowania będzie miał zastosowanie do wykorzystania produktów energetycznych i energii elektrycznej do wewnątrzunijnych lotów niekomercyjnych i nierekreacyjnych. Produkty energetyczne i energia elektryczna wykorzystywane do lotów komercyjnych i rekreacyjnych w obrębie UE[25] powinny podlegać standardowym poziomom opodatkowania mającym zastosowanie do paliw silnikowych i energii elektrycznej w państwach członkowskich.

Aby zapewnić sprawne wdrożenie przepisów dotyczących wewnątrzunijnych lotów niekomercyjnych i nierekreacyjnych, minimalne poziomy opodatkowania dla wykorzystywania paliw silnikowych będą osiągane stopniowo w dziesięcioletnim okresie przejściowym, natomiast zrównoważone paliwa alternatywne (w tym zrównoważone biopaliwa i biogaz, paliwa niskoemisyjne, zaawansowane zrównoważone biopaliwa i biogaz oraz paliwa odnawialne pochodzenia niebiologicznego) i energia elektryczna będą podlegały zerowej stawce minimalnej przez dziesięć lat.

Produkty energetyczne i energia elektryczna wykorzystywane do wewnątrzunijnych lotów wyłącznie towarowych powinny być zwolnione z podatku, z możliwością opodatkowania tych paliw przez państwo członkowskie w przypadku lotów krajowych tego typu lub na mocy dwustronnych lub wielostronnych umów zawartych z innymi państwami członkowskimi.

W przypadku pozaunijnej żeglugi powietrznej państwa członkowskie mogą – bez uszczerbku dla zobowiązań międzynarodowych – zastosować zwolnienie lub stosować te same poziomy opodatkowania jak w przypadku żeglugi wewnątrzunijnej w zależności od rodzaju lotu.

Jeżeli chodzi o żeglugę wodną, biorąc pod uwagę ryzyko tankeringu paliwa poza UE, inny poziom opodatkowania ma mieć zastosowanie do wykorzystania produktów energetycznych i energii elektrycznej na potrzeby wewnątrzunijnej (z portu UE do innego portu UE) regularnej żeglugi morskiej i śródlądowej, rybołówstwa i wodnego transportu towarowego. Produkty energetyczne i energia elektryczna wykorzystywane do innego rodzaju wewnątrzunijnej żeglugi wodnej (w tym między innymi na potrzeby prywatnych jednostek rekreacyjnych) powinny podlegać standardowym poziomom opodatkowania mającym zastosowanie do paliw silnikowych i energii elektrycznej w państwach członkowskich.

W przypadku wykorzystania do wewnątrzunijnej regularnej żeglugi morskiej i śródlądowej, rybołówstwa i wodnego transportu towarowego minimalne poziomy opodatkowania powinny być takie same, jak te mające zastosowanie do wykorzystania paliwa silnikowego do celów szczególnych (a zatem niższe niż te mające zastosowanie do ogólnego wykorzystania paliwa silnikowego). Aby zachęcić do ich stosowania, zrównoważone paliwa alternatywne (w tym zrównoważone biopaliwa i biogaz, paliwa niskoemisyjne, zaawansowane zrównoważone biopaliwa i biogaz oraz paliwa odnawialne pochodzenia niebiologicznego) oraz energia elektryczna objęte będą minimalnymi stawkami zerowymi przez okres 10 lat.

[25] „Loty komercyjne” oznaczają operacje lub wykorzystanie statku powietrznego przez przedsiębiorstwa w celu przewozu pasażerów lub towarów, co ma pomóc w prowadzeniu ich działalności biznesowej, w przypadku gdy statek powietrzny jest używany w celach powszechnie nie uważanych za użytek publiczny i jest pilotowany przez osoby posiadające przynajmniej ważną licencję pilota zawodowego z uprawnieniem do lotów według wskazań przyrządów.
„Loty rekreacyjne” oznaczają wykorzystanie statku powietrznego do celów osobistych lub rekreacyjnych niezwiązanych z prowadzeniem działalności lub przeznaczeniem zawodowym.

W przypadku pozaunijnej żeglugi wodnej państwa członkowskie mogą zastosować zwolnienie lub stosować te same poziomy opodatkowania, jak wskazano powyżej, w zależności od rodzaju działalności.

Ponadto w niektórych portach dostępne są rozwiązania bardziej ekologiczne niż produkcja energii elektrycznej na pokładzie statku, wykorzystujące pobieranie energii elektrycznej z lądu (tj. podłączenie do lądowej sieci elektrycznej). W celu stworzenia zachęty do rozwoju i wykorzystywania tego typu rozwiązań, energia elektryczna pobierana z lądu dostarczana statkom zacumowanym w portach może być zwolniona z podatku.

Takie samo traktowanie powinno mieć zastosowanie do energii elektrycznej dostarczanej do stojących statków powietrznych.

8) *Możliwość zwolnienia z podatku niektórych produktów lub energii elektrycznej z niektórych źródeł*

Możliwe ma być stosowanie zwolnień lub obniżek poziomu opodatkowania ze szczególnych względów, w szczególności ze względu na cele w zakresie efektywności energetycznej i ochrony środowiska, w niektórych przypadkach, takich jak: energia elektryczna pochodząca ze źródeł odnawialnych; energia elektryczna wytwarzana w ramach kogeneracji ciepła i energii elektrycznej, pod warunkiem że kogeneratory są przyjazne dla środowiska zgodnie z definicją UE; odnawialne paliwa pochodzenia niebiologicznego, zaawansowane zrównoważone biopaliwa, biopłyny, biogaz oraz zaawansowane zrównoważone produkty objęte kodami CN 4401 i 4402 (zob. art. 16).

9) Możliwość obniżenia podatku w przypadku niektórych zastosowań

Ukierunkowane obniżki, które nie będą niższe od poziomów minimalnych określonych we wniosku, mogą okazać się konieczne z różnych powodów, takich jak wdrożenie efektywności energetycznej lub względy społeczne (zob. art. 17).

Między innymi obniżka nie niższa niż wartości minimalne mogłaby być stosowana do produktów energetycznych wykorzystywanych jako paliwo do ogrzewania i energii elektrycznej, jeżeli wykorzystywane są one przez gospodarstwa domowe. W takim przypadku minimalne poziomy opodatkowania powinny zaczynać się od zera i wzrastać przez dziesięcioletni okres przejściowy o jedną dziesiątą ostatecznych stawek minimalnych w każdym roku (zob. art. 17 lit. c)).

Produkty energetyczne i energia elektryczna wykorzystywane przez gospodarstwa domowe uznane za znajdujące się w trudnej sytuacji zgodnie ze zharmonizowaną definicją unijną mogą być zwolnione z opodatkowania przez okres maksymalnie dziesięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy (zob. art. 17 lit. c)).

W odniesieniu do niektórych sektorów (prace w rolnictwie, ogrodnictwie lub akwakulturze i leśnictwo) zastosowanie mają mieć obniżki poziomu opodatkowania, które nie są niższe niż wyznaczone minimalne poziomy dla produktów energetycznych wykorzystywanych do ogrzewania i do produkcji energii elektrycznej (zob. art. 17 lit. d)).

10) Zakłady energochłonne i inne jednostki gospodarcze

Konieczne mogą okazać się ukierunkowane obniżki poziomu podatku, które nie są niższe niż wyznaczone minimalne poziomy, aby zachęcać do działań na rzecz osiągania celów ochrony

środowiska i poprawy efektywności energetycznej unijnego sektora produkcyjnego (zob. art. 18).

Obniżki te mają być powiązane albo z surową definicją, albo z weryfikowalnymi działaniami prowadzącymi do osiągnięcia wspomnianych celów.

11) Wykaz produktów energetycznych podlegających przepisom dotyczącym kontroli i przemieszczania

Aby zwiększyć pewność prawa i wyeliminować ryzyko oszustw, wybrane produkty energetyczne (np. oleje smarowe) powinny podlegać przepisom dotyczącym kontroli i przemieszczania (zob. art. 21).

12) Powstanie zobowiązania podatkowego w przypadku niektórych produktów energetycznych

Biorąc pod uwagę analogie pod względem właściwości fizycznych, zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego w odniesieniu do wodoru należy dostosować do zdarzenia dotyczącego gazu ziemnego, od którego podatek jest wymagalny w momencie dostawy przez dystrybutora lub redystrybutora (zob. art. 22 ust. 4 akapit pierwszy).

W odniesieniu do energii elektrycznej najnowsze i przyszłe zmiany w zakresie technologii magazynowania wymagają, aby instalacje magazynowania energii elektrycznej i transformatory energii elektrycznej mogły być uznawane za redystrybutorów, gdy dostarczają energię elektryczną, w celu uniknięcia ryzyka podwójnego opodatkowania (zob. art. 22 ust.4 akapit drugi).

Ponadto, ze względu na podobieństwa własności fizycznych i zróżnicowane sytuacje w państwach członkowskich produkty objęte kodami CN 2703 (torf), 4401 (drewno opałowe, drewno w postaci wiórów lub kawałków, trociny oraz drewno odpadowe i ścinki drewniane) i 4402 (węgiel drzewny) powinny podlegać opodatkowaniu, a podatek od nich stawać się wymagalny w momencie dostawy jak w odniesieniu do węgla, koksu i węgla brunatnego oraz zgodnie z procedurami określonymi przez każde państwo członkowskie (zob. art. 22 ust. 4 akapit piąty).

13) Definicja standardowych zbiorników

W celu zapewnienia swobodnego przemieszczania przy jednoczesnym przestrzeganiu wymogów bezpieczeństwa obowiązujących w odniesieniu do użytkowych pojazdów silnikowych i specjalnych kontenerów definicja standardowych zbiorników takich pojazdów powinna odzwierciedlać fakt, że zbiorniki paliwa nie są montowane w pojazdach użytkowych wyłącznie przez ich wytwórców (zob. art. 25).

14) *Obowiązki państw członkowskich w zakresie sprawozdawczości*

W celu uzyskania dokładnych informacji na temat funkcjonowania dyrektywy państwa członkowskie powinny informować Komisję o stosowanych przez siebie poziomach opodatkowania, a także o powiązanych ilościach produktów energetycznych i energii elektrycznej podlegających opodatkowaniu (zob. art. 26).

15) *Sprawozdanie Komisji dla Rady*

Co pięć lat i po raz pierwszy pięć lat po wejściu w życie niniejszej dyrektywy Komisja powinna przedstawić Radzie sprawozdanie na temat stosowania niniejszej dyrektywy i, w stosownym przypadku, wniosek dotyczący jej zmiany.

Sprawozdanie Komisji powinno obejmować między innymi zbadanie minimalnego poziomu opodatkowania, wpływ innowacji i rozwoju technologicznego, w szczególności na efektywność energetyczną, wykorzystanie energii elektrycznej w transporcie oraz uzasadnienie zwolnień podatkowych, obniżeń podatku i zróżnicowania podatkowego, które przewidziano we wniosku. W sprawozdaniu uwzględnia się prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, względy środowiskowe i społeczne, rzeczywistą wartość minimalnych poziomów opodatkowania oraz odpowiednie szersze cele Traktatów (zob. art. 31).

16) *Załącznik I i tabele ze stawkami minimalnymi*

Załącznik I zawiera tabele określające minimalne poziomy opodatkowania – wyrażone w EUR/GJ – mające ogólne zastosowanie do paliw silnikowych dla celów art. 7 i art. 8 ust. 2, paliw do ogrzewania i energii elektrycznej (zob. tabele A, B, C i D).

Te minimalne poziomy stosuje się również wtedy, gdy są wymienione w innych odpowiednich przepisach dyrektywy.

↓ 2003/96/WE (dostosowany)

2021/0213 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

w sprawie restrukturyzacji ~~wspólnotowych~~ ⌦ unijnych ⌫ przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ~~ustanawiający Wspólnotę Europejską~~ ⌦ o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ⌫ w szczególności jego art. ~~93~~ ⌦ 113 i art. 192 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) ⌫ ,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

⇩ nowy

(1) Dyrektywa Rady 2003/96/WE[26] została kilkakrotnie znacząco zmieniona[27]. Ze względu na konieczność wprowadzenia dalszych zmian i w celu zapewnienia jasności dyrektywa ta powinna zostać przekształcona.

(2) Dyrektywa 2003/96/WE została przyjęta w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego w odniesieniu do opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej. W dyrektywie 2003/96 uwzględniono również wymogi ochrony środowiska, w szczególności w świetle Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu.

[26] Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).

[27] Zob. załącznik II część A.

↓ 2003/96/WE motyw 1 (dostosowany)

~~Zakres dyrektywy Rady 92/81/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych[28] i dyrektywy Rady 92/82/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatków akcyzowych od olejów mineralnych[29] jest ograniczony do olejów mineralnych.~~

↓ 2003/96/WE motyw 2 (dostosowany)

~~Brak przepisów wspólnotowych wyznaczających minimalną stawkę podatków od energii elektrycznej i produktów energetycznych innych niż oleje mineralne może negatywnie wpływać na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.~~

⇩ nowy

(3) Należy zapewnić, by jasne przepisy podatkowe dotyczące produktów energetycznych i energii elektrycznej nadal przyczyniały się do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego, a jednocześnie sprzyjały stawianiu czoła wyzwaniom związanym z klimatem i ochroną środowiska w kontekście komunikatu Komisji „Europejski Zielony Ład”[30]. Opodatkowanie energii może przyczynić się do osiągnięcia ambitnego celu polegającego na ograniczeniu do 2030 r. emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % w stosunku do poziomu z 1990 r., a także celu zerowego zanieczyszczenia dzięki wdrożeniu zasady „zanieczyszczający płaci”, jeżeli w opodatkowaniu paliw silnikowych, paliw do ogrzewania i energii elektrycznej lepiej uwzględni się ich wpływ na środowisko i zdrowie. W swoich konkluzjach w sprawie unijnych ram opodatkowania energii Rada zatwierdziła, że opodatkowanie energii może przyczynić się do realizacji tych celów[31].

↓ 2003/96/WE motyw 3 (dostosowany)

~~Prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego i osiągnięcie celów innych polityk Wspólnoty wymagają ustanowienia na poziomie wspólnotowym minimalnych poziomów opodatkowania od większości produktów energetycznych, włącznie z energią elektryczną, gazem ziemnym i węglem.~~

⇩ nowy

(4) Opodatkowanie związane ze środowiskiem może być racjonalnym pod względem kosztów sposobem osiągnięcia przez państwa członkowskie docelowych redukcji

[28] ~~Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 12. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 94/74/WE (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 46).~~

[29] ~~Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 94/74/WE.~~

[30] COM(2019) 640 final z dnia 11 grudnia 2019 r.

[31] 14861/19 z dnia 5 grudnia 2019 r.

emisji gazów cieplarnianych. Dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego konieczne są wspólne zasady dotyczące tego opodatkowania.

(5) Państwa członkowskie powinny jednakże mieć możliwość wykorzystywania opodatkowania paliw silnikowych, paliw do ogrzewania i energii elektrycznej do różnych celów niekoniecznie, niespecjalnie ani niewyłącznie związanych z ograniczaniem emisji gazów cieplarnianych.

↓ 2003/96/WE motyw 4

(6) Znaczne różnice między krajowymi poziomami opodatkowania energii ~~stosowanych~~stosowanymi przez ~~P~~państwa ~~C~~członkowskie mogłyby okazać się szkodliwe dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

↓ 2003/96/WE motyw 5 (dostosowany)

(7) Ustalenie właściwych ~~wspólnotowych~~ ⌦ unijnych ⌫ minimalnych poziomów opodatkowania może umożliwić zredukowanie istniejących różnic w krajowych poziomach opodatkowania.

↓ 2003/96/WE motyw 6 (dostosowany)

~~Zgodnie z postanowieniami art. 6 Traktatu, wymogi ochrony środowiska muszą być włączone do określania i wykonywania innych polityk Wspólnoty.~~

↓ 2003/96/WE motyw 7 (dostosowany)

(8) Jako strona ~~Konwencji~~ Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu~~, Wspólnota~~ ⌦ Unia ⌫ ratyfikowała ~~Protokół z Kyoto~~ ⌦ porozumienie paryskie ⌫ . Opodatkowanie produktów energetycznych i – w odpowiednim przypadku – energii elektrycznej jest jednym z instrumentów dostępnych w celu osiągania celów ~~Protokołu z Kyoto~~ ⌦ porozumienia paryskiego ⌫ .

⇩ nowy

(9) Należy ustanowić przepisy pozwalające oprzeć opodatkowanie energii na wartości energetycznej produktów energetycznych i energii elektrycznej w połączeniu z ich efektywnością środowiskową. W tym celu należy zawrzeć odesłania do definicji zawartych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE[32], do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001[33] oraz do

---

[32] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

[33] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852[34]. Ponadto należy uaktualnić wykaz produktów energetycznych w celu uwzględnienia niektórych produktów energetycznych, tak by zapewnić jednolite i znormalizowane traktowanie tych paliw.

↓ 2003/96/WE motyw 8 (dostosowany)

~~Rada musi w regularnych odstępach czasu badać zwolnienia i obniżki oraz minimalne poziomy podatków, biorąc pod uwagę prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, rzeczywistą wartość minimalnych poziomów opodatkowania, międzynarodową konkurencyjność gospodarki Wspólnoty oraz ogólne cele Traktatu.~~

⇩ nowy

(10) W interesie neutralności podatkowej te same minimalne poziomy opodatkowania w odniesieniu do każdego składnika opodatkowania energii powinny obowiązywać dla wszystkich produktów energetycznych przeznaczonych do danego zastosowania. Zatem w przypadku gdy ustalone są takie same minimalne poziomy opodatkowania, państwa członkowskie powinny, również ze względów neutralności podatkowej, zapewnić jednakowe poziomy opodatkowania krajowego dla wszystkich odnośnych produktów.

↓ 2003/96/WE motyw 9 (dostosowany)

~~Państwom Członkowskim należy przyznać elastyczność potrzebną do określania i wykonywania polityk właściwych do ich okoliczności krajowych.~~

⇩ nowy

(11) Państwa członkowskie powinny również zawsze powielać ranking minimalnych poziomów opodatkowania określony w załączniku w odniesieniu do różnych produktów przeznaczonych do każdego konkretnego zastosowania, tak by zapewnić strukturę stawek odpowiednią pod kątem środowiska. Minimalne poziomy opodatkowania energii powinny być co roku automatycznie dostosowywane w celu uwzględnienia zmiany ich rzeczywistej wartości, aby zachować obecny stopień harmonizacji, a tym samym ograniczyć zmienność wynikającą z cen energii i żywności. Dostosowanie takie powinno opierać się na zmianach ogólnounijnego zharmonizowanego indeksu cen konsumpcyjnych z wyłączeniem energii i żywności nieprzetworzonej publikowanego przez Eurostat.

(12) W celu zapewnienia sprawnego wdrożenia określonych przepisów odnoszących się do niektórych produktów lub zastosowań konieczne jest wprowadzenie przejściowego okresu stosowania.

---

[34] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

↓ 2003/96/WE motyw 10
(dostosowany)
⇨ nowy

(13) ⇨ Co do zasady państwa członkowskie powinny stosować do produktów energetycznych i energii elektrycznej poziomy opodatkowania nie niższe niż minimalne poziomy opodatkowania określone w dyrektywie. ⇦ ~~Państwa Członkowskie chcą wprowadzać lub utrzymywać różne rodzaje podatków od produktów energetycznych i energii elektrycznej. W tym celu~~ nNależy ~~postanowić, że Państwa Członkowskie spełniają wymaganie odnośnie do minimalnych poziomów opodatkowania, jeśli całość pobranych przez nie, jako podatki pośrednie, opłat (z wyłączeniem podatku od wartości dodanej), nie jest niższa od~~ ⌦ zezwolić państwom członkowskim na spełnianie wymogów dotyczących ⌫ ~~wspólnotowych~~ ⌦ unijnych ⌫ minimalnych poziomów opodatkowania ⌦ przez uwzględnienie całości pobranych przez nie opłat z tytułu wszystkich podatków pośrednich, jakie zdecydowały się one wprowadzić (z wyłączeniem VAT). ⌫

↓ 2003/96/WE motyw 11
(dostosowany)

(14) Decydowanie o tym, jakimi środkami podatkowymi wprowadzone zostaną w życie ~~wspólnotowe~~ ⌦ unijne ⌫ ramy dotyczące opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, jest sprawą poszczególnych państw członkowskich. W tym względzie ~~Pp~~państwa ~~Cc~~członkowskie mogą zdecydować nie podwyższać ogólnego obciążenia podatkowego, jeśli uznają, że wprowadzenie w życie takiej zasady neutralności podatkowej mogłoby przyczynić się do restrukturyzacji i unowocześnienia ich systemów podatkowych poprzez zachęcanie do zachowań bardziej sprzyjających ochronie środowiska i zwiększonego uwzględnienia czynnika udziału w pracy.

↓ 2003/96/WE motyw 12
(dostosowany)

(15) Ceny energii są elementami kluczowymi ~~wspólnotowej~~ polityki energetycznej, transportowej i ochrony środowiska ⌦ w Unii ⌫ .

↓ 2003/96/WE motyw 13

~~Podatki mają udział w ustalaniu cen produktów energetycznych i energii elektrycznej.~~

↓ 2003/96/WE motyw 14

~~Minimalne poziomy opodatkowania powinny odzwierciedlać pozycję konkurencyjności różnych produktów energetycznych i energii elektrycznej. W związku z powyższym, słusznym byłoby oparcie kalkulacji tych minimalnych poziomów opodatkowania, w takim stopniu jak to jest możliwe, na zawartości energii w tych produktach. Metoda ta nie powinna jednak być stosowana w stosunku do paliw silnikowych.~~

↓ 2003/96/WE motyw 15

~~Możliwość stosowania zróżnicowanych krajowych stawek podatkowych względem tego samego produktu powinna być dopuszczalna w niektórych okolicznościach lub na określonych warunkach, pod warunkiem przestrzegania wspólnotowych minimalnych poziomów opodatkowania oraz zasad rynku wewnętrznego i konkurencji.~~

↓ 2003/96/WE motyw 16
(dostosowany)

(16) Ponieważ ciepło jest przedmiotem bardzo ograniczonego handlu ~~wewnątrzwspólnotowego~~ ⌦ wewnątrzunijnego ⌫, końcowe opodatkowanie ciepła powinno pozostać poza zakresem niniejszych ram ~~wspólnotowych~~ ⌦ unijnych ⌫ .

↓ 2003/96/WE motyw 17
(dostosowany)

(17) Niezbędne jest ustalenie różnych ~~wspólnotowych~~ ⌦ unijnych ⌫ minimalnych poziomów opodatkowania ~~odnośnie do~~ ⌦ w zależności od ⌫ wykorzystania produktów energetycznych i energii elektrycznej.

↓ 2003/96/WE motyw 18
⇨ nowy

(18) Produkty energetyczne wykorzystywane jako paliwo silnikowe do niektórych celów ~~przemysłowych i handlowych~~ oraz te wykorzystywane jako paliwo do ogrzewania są zazwyczaj opodatkowane na niższych poziomach niż te mające zastosowanie do produktów energetycznych wykorzystywanych jako materiały pędne. ⇨ Energia elektryczna powinna zawsze być wśród najniżej opodatkowanych źródeł energii, tak by promować korzystanie z niej, zwłaszcza w sektorze transportu. W tym celu, po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, w okresie, jaki będzie konieczny, państwa członkowskie powinny starać się stosować taki sam poziom opodatkowania do energii elektrycznej wykorzystywanej do ładowania pojazdów elektrycznych, jak do takiej energii wykorzystywanej do celów grzewczych. ⇦

↓ 2003/96/WE motyw 19

~~Konieczne jest przewidzenie możliwości szczególnego potraktowania opodatkowania oleju napędowego wykorzystywanego przez przedsiębiorstwa transportu towarowego, w szczególności te zaangażowane w działalność wewnątrz Wspólnoty, włącznie ze środkami pozwalającymi na wprowadzenie systemu opłat od użytkowników dróg w celu ograniczenia zakłóceń konkurencji jakie mogą napotkać podmioty gospodarcze.~~

⇩ nowy

(19) Mając na uwadze realizację celów dyrektywy, nie należy wprowadzać rozróżnienia między olejem napędowym wykorzystywanym do celów handlowych i niehandlowych, a także zastosowaniem paliw do ogrzewania i energii elektrycznej do

celów działalności gospodarczej i do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

↓ 2003/96/WE motyw 20

~~Państwa Członkowskie muszą w danym przypadku rozróżniać między olejem napędowym wykorzystywanym na cele handlowe i niehandlowe. Państwa Członkowskie mogą wykorzystywać tę możliwość do zmniejszenia różnicy między opodatkowaniem nieprzeznaczonych na cele handlowe olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał napędowy i benzyny.~~

↓ 2003/96/WE motyw 21

~~Wykorzystanie produktów energetycznych i energii elektrycznej w celach handlowych i niehandlowych może być poddane różnemu traktowaniu do celów podatkowych.~~

↓ 2003/96/WE motyw 22
(dostosowany)

(20) Produkty energetyczne powinny zasadniczo stanowić przedmiot ram ~~wspólnotowych~~ ⌦ unijnych ⌫, gdy są wykorzystywane jako paliwa do ogrzewania lub paliwa silnikowe. W tym zakresie, zgodnie z naturą i logiką systemu podatkowego, z zakresu tych ram wyłączone jest ~~wykorzystywanie~~ ⌦ podwójne zastosowanie ⌫ produktów energetycznych ~~podwójnego zastosowania~~ i ⌦ ich ⌫ wykorzystywanie ~~produktów energetycznych~~ nie jako paliw~~, a także procesy mineralogiczne~~. ~~Energia elektryczna, która w podobny sposób jest wykorzystywana, powinna być również podobnie traktowana.~~ ⌦ Energia elektryczna wykorzystywana w podobny sposób powinna być traktowana na takich samych zasadach. ⌫

↓ 2003/96/WE motyw 23

~~Istniejące zobowiązania międzynarodowe i utrzymywanie pozycji konkurencyjnej spółek wspólnotowych sprawiają, że słuszne jest kontynuowanie zwolnień od podatku dla produktów energetycznych wykorzystywanych w żegludze powietrznej i morskiej, innych niż dla celów prywatnej przyjemności, przy czym Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość ograniczania tych zwolnień.~~

⇩ nowy

(21) Unia i państwa członkowskie zawarły wielostronne umowy o komunikacji lotniczej i transporcie lotniczym lub umowy dwustronne z państwami trzecimi. Umowy te zawierają postanowienia dotyczące opodatkowania paliwa lotniczego. Paliwo lotnicze korzystało do tej pory zwykle z uprzywilejowanego systemu podatkowego. Mając na uwadze realizację celów dyrektywy, bez uszczerbku dla tych umów międzynarodowych opodatkowaniu powinny podlegać produkty energetyczne i energia elektryczna dostarczane na potrzeby wewnątrzunijnej żeglugi powietrznej, z wyjątkiem lotów wyłącznie towarowych. Zwolnienie w odniesieniu do paliwa wykorzystywanego w lotach wyłącznie towarowych jest nadal konieczne z uwagi na brak bardziej efektywnych rozwiązań alternatywnych.

(22) Aby zapewnić sprawne wdrożenie niniejszej dyrektywy, minimalne poziomy opodatkowania paliw silnikowych wykorzystywanych na potrzeby wewnątrzunijnych lotów niekomercyjnych i nierekreacyjnych zostaną osiągnięte w dziesięcioletnim okresie przejściowym, natomiast zrównoważone paliwa alternatywne i energia elektryczna będą podlegały zerowej stawce minimalnej przez dziesięć lat. Produkty energetyczne i energia elektryczna wykorzystywane na potrzeby wewnątrzunijnych lotów komercyjnych i rekreacyjnych powinny podlegać standardowym poziomom opodatkowania mającym zastosowanie do paliw silnikowych i energii elektrycznej w państwach członkowskich.

(23) Również paliwo wykorzystywane do żeglugi wodnej, w tym rybołówstwa, powinno podlegać opodatkowaniu, a państwa członkowskie będące stronami umów międzynarodowych przewidujących zwolnienie tego paliwa muszą do dnia rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy zapewnić wyeliminowanie niezgodności z tym założeniem. Należy umożliwić stosowanie różnych poziomów opodatkowania w odniesieniu do wykorzystania produktów energetycznych i energii elektrycznej do celów wewnątrzunijnej żeglugi wodnej na liniach regularnych, rybołówstwa i wodnego transportu towarowego oraz działań podczas postoju w porcie statków należących do tych dziedzin. Biorąc pod uwagę specyfikę tych zastosowań, minimalne poziomy opodatkowania powinny być niższe niż te mające zastosowanie do ogólnego wykorzystania paliwa silnikowego. Aby zachęcić do stosowania zrównoważonych paliw alternatywnych i energii elektrycznej, paliwa takie i energia elektryczna powinny być zwolnione z opodatkowania na okres dziesięciu lat. Produkty energetyczne i energia elektryczna wykorzystywane do pozostałej wewnątrzunijnej żeglugi wodnej powinny podlegać standardowym poziomom opodatkowania mającym zastosowanie do paliw silnikowych i energii elektrycznej w państwach członkowskich.

(24) W przypadku pozaunijnej żeglugi powietrznej, bez uszczerbku dla zobowiązań międzynarodowych, oraz pozaunijnej żeglugi wodnej, w tym rybołówstwa, państwa członkowskie mogą zastosować zwolnienie lub stosować te same poziomy opodatkowania jak w przypadku żeglugi wewnątrzunijnej w zależności od rodzaju działalności.

↓ 2003/96/WE motyw 24
⇨ nowy

(25) Państwa ~~C~~członkowskie powinny mieć możliwość stosowania niektórych innych zwolnień lub obniżonych poziomów opodatkowania, w przypadkach gdy nie będzie to szkodliwe dla ⇨ celów środowiskowych i ⇦ prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i nie będzie powodować zakłóceń konkurencji.

↓ 2003/96/WE motyw 25 (dostosowany)
⇨ nowy

(26) Do preferencyjnego traktowania mogą kwalifikować się w ~~W~~ szczególności~~:~~ ⇨ wysoce wydajna ⇦ ~~połączone wytwarzanie ciepła i mocy~~ ⌦ kogeneracja ciepła i energii elektrycznej ⌫ oraz~~;~~ ~~– w~~ – mając na celu ~~wspierania~~ promowanie wykorzystywania alternatywnych źródeł energii~~:~~ – odnawialne formy energii ~~mogą kwalifikować się do preferencyjnego traktowania~~.

~~↓ 2003/96/WE motyw 26~~

~~Pożądane jest ustanowienie ram wspólnotowych w celu umożliwienia Państwom Członkowskim zwalniania od podatku akcyzowego lub obniżania podatku akcyzowego w celu wspierania biopaliw, przez co przyczyniałyby się do lepszego funkcjonowania rynku wewnętrznego i zapewnienia Państwom Członkowskim oraz podmiotom gospodarczym wystarczającego stopnia pewności prawnej. Zakłócenia konkurencji powinny być ograniczone, a zachęty w formie obniżki kosztów podstawowych dla producentów i dystrybutorów biopaliw powinny zostać utrzymane, między innymi, przez dokonywanie przez Państwa Członkowskie dostosowań uwzględniających zmiany cen surowców.~~

~~↓ 2003/96/WE motyw 27 (dostosowany)~~

~~Niniejsza dyrektywa stanowi bez uszczerbku dla stosowania właściwych przepisów dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących produktów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przemieszczania oraz kontrolowania[35], i dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych[36], w przypadku gdy wyrób przeznaczony do wykorzystania, oferowany do sprzedaży lub wykorzystywany jako paliwo silnikowe lub dodatek do paliwa stanowi alkohol etylowy, którego definicję przedstawiono w dyrektywie 92/83/EWG.~~

~~↓ 2003/96/WE motyw 28~~

~~Niektóre zwolnienia lub obniżki poziomu podatku mogą okazać się konieczne; w szczególności z powodu braku silniejszej harmonizacji na poziomie wspólnotowym, z powodu ryzyka utraty konkurencyjności międzynarodowej lub ze względów społecznych, lub rozważań polityki ochrony środowiska.~~

⇩ nowy

(27) Konieczne mogą okazać się konkretnie ukierunkowane obniżki poziomu podatku, aby zachęcać do działań na rzecz osiągania celów ochrony środowiska i poprawy efektywności energetycznej unijnego sektora produkcyjnego.

(28) Ukierunkowane obniżki poziomu podatku mogą okazać się konieczne w celu rozwiązania problemu skutków społecznych opodatkowania energii. Zwolnienie z opodatkowania może okazać się tymczasowo konieczne do ochrony gospodarstw domowych znajdujących się w trudnej sytuacji.

~~35 Dz.U. L 76 z 23.3.1992, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2000/47/WE (Dz.U. L 193 z 29.7.2000, s. 73).~~

~~36 Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 21.~~

↓ 2003/96/WE motyw 29

~~Należy zwrócić uwagę na zakłady zawierające umowy w celu znacznego wzmocnienia ochrony środowiska i efektywności energetycznej; między tymi zakładami, na szczególne traktowanie zasługują zakłady energochłonne.~~

↓ 2003/96/WE motyw 30

~~Okresy przejściowe i szczególne uzgodnienia mogą być wymagane w celu umożliwienia Państwom Członkowskim na łagodne dostosowanie do nowych poziomów opodatkowania, ograniczając w ten sposób możliwe negatywne skutki uboczne.~~

↓ 2003/96/WE motyw 31
(dostosowany)
⇨ nowy

(29) ⇨ Mając na uwadze finansowe, gospodarcze i środowiskowe skutki dla każdego państwa członkowskiego, takie jak konieczność elektryfikacji sektora transportowego, ⇦ ~~Musi zostać przewidziana procedura upoważniająca wprowadzanie przez państwa członkowskie, w wyznaczonym okresie~~ należy ustanowić procedurę upoważniającą państwa członkowskie do wprowadzania, na określony czas, innych zwolnień lub obniżonych poziomów opodatkowania. ⇨ Mając na celu ochronę środowiska i zdrowia ludzkiego, w tym ograniczenie zanieczyszczenia powietrza, należy ustanowić procedurę upoważniającą państwa członkowskie do wprowadzania, na określony czas, szczególnych stawek podwyższonych. Upoważnienie takie, na uzasadniony wniosek państwa członkowskiego i na wniosek Komisji, powinno być przyjmowane w drodze decyzji wykonawczej Rady zgodnie z art. 291 TFUE. ⇦ Takie ~~zwolnienia lub obniżki~~ ⇨ środki ⇦ powinny być regularnie ~~badane~~ ⌦ poddawane przeglądowi ⌫ .

⇩ nowy

(30) Wykaz produktów energetycznych podlegających przepisom dotyczącym kontroli i przemieszczania zawartym w dyrektywie Rady 2008/118/WE[37] powinien obejmować wybrane produkty energetyczne w celu zapewnienia jednolitego i znormalizowanego traktowania tych produktów oraz w celu uwzględnienia ryzyka uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyć podatkowych.

(31) W celu zapewnienia swobodnego przemieszczania przy jednoczesnym przestrzeganiu wymogów bezpieczeństwa obowiązujących w odniesieniu do użytkowych pojazdów silnikowych i specjalnych kontenerów definicja standardowych zbiorników znajdujących się w takich pojazdach powinna odzwierciedlać fakt, że zbiorniki paliwa nie są montowane w pojazdach użytkowych wyłącznie przez ich producentów.

[37] Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12).

↓ 2003/96/WE motyw 32 (dostosowany)

(32) Należy ~~przewidzieć, żeby Państwa Członkowskie powiadamiały Komisję~~ wprowadzić wymóg powiadamiania Komisji przez państwa członkowskie o niektórych środkach krajowych. Takie powiadomienie nie zwalnia ~~P~~państw ~~C~~członkowskich z~~e~~ zobowiązania, ustanowionego w art. ~~88~~ ⊠ 108 ◁ ust. 3 ~~Traktatu~~ ⊠ TFUE ◁, do powiadamiania o niektórych środkach krajowych. Niniejsza dyrektywa nie ~~narusza~~ ⊠ powinna naruszać ◁ wyniku jakichkolwiek przyszłych procedur z zakresu pomocy ~~państwowej~~ państwa, które mogą zostać rozpoczęte zgodnie z art. ~~87~~ ⊠ 107 ◁ i ~~88~~ ⊠ 108 ◁ ~~Traktatu~~ ⊠ TFUE ◁ .

↓ 2003/96/WE motyw 33

(33) Zakres ~~dyrektywy 92/12/EWG~~ dyrektywy 2008/118/WE powinien zostać rozszerzony, w odpowiednim przypadku, na produkty i podatki pośrednie objęte niniejszą dyrektywą.

⇩ nowy

(34) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszej dyrektywy należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do określenia, czy przepisy dyrektywy 2008/118/WE dotyczące kontroli i przemieszczania mają mieć zastosowanie do produktów stwarzających ryzyko uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyć. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011[38].

↓ 2003/96/WE motyw 34 (dostosowany)

~~Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji[39];~~

⇩ nowy

(35) Odniesienia do Nomenklatury scalonej powinny być odniesieniami do jej obowiązującej obecnie wersji. Aby zapewnić, że odniesienia do kodów Nomenklatury scalonej (CN) w niniejszej dyrektywie będą w razie potrzeby aktualizowane, a minimalne stawki opodatkowania będą odzwierciedlały zmiany cen, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE, jeśli chodzi o aktualizację odniesień do tych kodów CN oraz aktualizację minimalnych stawek podatkowych w oparciu o roczne zmiany wskaźnika cen konsumpcyjnych. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła

[38] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

[39] ~~Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.~~

stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, Rada otrzymuje wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a jej eksperci mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

(36) Co pięć lat i po raz pierwszy pięć lat po wejściu w życie niniejszej dyrektywy Komisja powinna składać Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy, analizując w tym sprawozdaniu w szczególności minimalne poziomy opodatkowania, wpływ innowacji i rozwoju technologicznego, zwłaszcza w odniesieniu do efektywności energetycznej, wykorzystanie energii elektrycznej w transporcie oraz uzasadnienie zwolnień, obniżek i zróżnicowań określonych w niniejszej dyrektywie. W sprawozdaniu należy uwzględnić prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, względy środowiskowe i społeczne, rzeczywistą wartość minimalnych poziomów opodatkowania i odpowiednie szersze cele Traktatów.

(37) Zobowiązanie do transpozycji niniejszej dyrektywy do prawa krajowego powinno być ograniczone do tych przepisów, które stanowią merytoryczną zmianę w porównaniu z wcześniejszą dyrektywą. Zobowiązanie do transpozycji przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z wcześniejszej dyrektywy.

(38) Niniejsza dyrektywa powinna pozostawać bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego i dat rozpoczęcia stosowania dyrektyw określonych w załączniku II część B,

---

↓ 2003/96/WE

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Państwa ~~C~~członkowskie nakładają podatki na produkty energetyczne i energię elektryczną zgodnie z niniejszą dyrektywą.

⇩ nowy

2. Dla celów niniejszej dyrektywy opodatkowanie oblicza się w EUR/gigadżul na podstawie wartości opałowej netto produktów energetycznych i energii elektrycznej określonej w załączniku IV do dyrektywy 2012/27/UE, przeliczonej na gigadżule. W przypadku produktów pochodzących z biomasy za wartości referencyjne przyjmuje się wartości określone w załączniku III do dyrektywy (UE) 2018/2001, przeliczone na gigadżule.

Jeżeli dyrektywa 2012/27/UE lub dyrektywa (UE) 2018/2001, w zależności od przypadku, nie zawierają wartości opałowej netto dla danego produktu, państwa członkowskie opierają się na odpowiednich dostępnych informacjach dotyczących wartości opałowej netto dla tego produktu.

↓ 2003/96/WE ⇨ nowy

Artykuł 2

1. Dla celów niniejszej dyrektywy~~:~~ pojęcie „produkty energetyczne” stosuje się do produktów:

a) objętych kodami CN 1507 do 1518, jeśli są one przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe;

b) objętych kodami CN ⇨ 2207, 2208 90 91 i 2208 90 99, jeżeli są one przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe i są zwolnione z ujednoliconego podatku akcyzowego od alkoholu i napojów alkoholowych zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. a) lub b) dyrektywy 92/83/WE[40] ⇦ ~~2701, 2702 i 2704 do 2715~~;

c) objętych kodami CN ⇨ 2701 do 2715 ⇦ ~~2901 i 2902~~;

d) objętych kodem CN ⇨ 2804 10 ⇦ ~~2905 11 00, które nie są pochodzenia syntetycznego~~, jeśli są one przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe;

⇩ nowy

e) objętych kodem CN 2814, jeśli są one przeznaczone do stosowania jako paliwo silnikowe;

↓ 2003/96/WE (dostosowany) ⇨ nowy

~~e~~f) objętych ~~kodem~~ ⌦ kodami ⌫ CN ~~3403~~ ⇨ 2901 i 2902 ⇦ ;

~~f~~g) objętych kodem CN ~~3811~~ ⇨ 2905 11 00, które nie są pochodzenia syntetycznego, jeśli są one przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe ⇦ ;

~~g~~h) objętych ~~kodem~~ ⌦ kodami ⌫ CN ~~3817~~ ⇨ 2909 19 10 i 2909 19 90, przy czym jeśli te ostatnie są przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe ⇦ ;

~~h~~i) objętych ~~kodami~~ ⌦ kodem ⌫ CN ⇨ 3403; ⇦ ~~3824 99 86, 3824 99 92 (wyłączając preparaty przeciwrdzewne zawierające aminy jako składniki aktywne i złożone rozpuszczalniki nieorganiczne i rozcieńczalniki do lakierów i produktów podobnych), 3824 99 93, 3824 99 96 (wyłączając preparaty przeciwrdzewne zawierające aminy jako składniki aktywne i złożone rozpuszczalniki nieorganiczne i rozcieńczalniki do lakierów i produktów podobnych), 3826 00 10 i 3826 00 90, jeśli są one przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe.~~

[40] Dyrektywa Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 21).

⇩ nowy

j) objętych kodem CN 3811;

k) objętych kodem CN 3814, jeśli są one przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe;

l) objętych kodem CN 3817;

m) objętych kodem CN 3823 19, jeśli są one przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe;

n) objętych kodami CN 3824 99 86, 3824 99 92 (wyłączając preparaty przeciwrdzewne zawierające aminy jako składniki aktywne i złożone rozpuszczalniki nieorganiczne i rozcieńczalniki do lakierów i produktów podobnych), 3824 99 93, 3824 99 96 (wyłączając preparaty przeciwrdzewne zawierające aminy jako składniki aktywne i złożone rozpuszczalniki nieorganiczne i rozcieńczalniki do lakierów i produktów podobnych), 3826 00 10 i 3826 00 90, jeśli są one przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe.

o) objętych kodami CN 4401 i 4402, jeżeli są one przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 5 MW.

🡻 2003/96/WE (dostosowany)
⇨ nowy

2. Niniejsza dyrektywa ma również zastosowanie do:

Energii elektrycznej objętej kodem CN 2716.

3. W przypadku przeznaczenia do wykorzystania, oferowania na sprzedaż lub wykorzystywania jako paliwo silnikowe lub paliwo do ogrzewania~~,~~ produkty energetyczne inne niż te, których ⇨ minimalne ⇦ poziom ⌦ y ⌫ opodatkowania ~~został określony~~ ⌦ zostały określone ⌫ w niniejszej dyrektywie, podlegają ~~podatkowi~~ ⌦ opodatkowaniu ⌫ zgodnie z wykorzystaniem, według stawki przyjętej dla równoważnego paliwa do ogrzewania lub paliwa silnikowego.

~~Oprócz podlegających opodatkowaniu produktów wymienionych w ust. 1, wszelkie produkty przeznaczone do wykorzystania, oferowane na sprzedaż lub wykorzystywane jako paliwo silnikowe, lub jako dodatek lub rozcieńczalnik do paliw silnikowych, podlegają opodatkowaniu według stawki przyjętej dla równoważnego paliwa silnikowego.~~

~~Oprócz podlegających opodatkowaniu produktów wymienionych w ust. 1, wszelkie inne węglowodory, z wyłączeniem torfu, przeznaczone do wykorzystania, oferowane na sprzedaż lub wykorzystywane do ogrzewania, podlegają opodatkowaniu według stawki przyjętej dla równoważnego produktu energetycznego.~~

⇩ nowy

Produkty inne niż produkty energetyczne, jeżeli są przeznaczone do wykorzystania, oferowane na sprzedaż lub wykorzystywane jako paliwo silnikowe, podlegają opodatkowaniu według stawki obowiązującej dla równoważnego paliwa silnikowego.

Dodatki i domieszki do paliw silnikowych, inne niż woda, podlegają opodatkowaniu według stawki obowiązującej dla równoważnego paliwa silnikowego.

Węglowodory inne niż te wymienione w ust. 1, przeznaczone do wykorzystania, oferowane na sprzedaż lub wykorzystywane do celów grzewczych, podlegają opodatkowaniu według stawki obowiązującej dla równoważnego produktu energetycznego.

↓ 2003/96/WE

~~4. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:~~

~~a) końcowego opodatkowania ciepła oraz opodatkowania produktów objętych kodami CN 4401 i 4402;~~

~~b) następującego wykorzystania produktów energetycznych i energii elektrycznej:~~

~~– produktów energetycznych wykorzystywanych do celów innych niż paliwo silnikowe lub paliwa do ogrzewania,~~

~~– podwójnego zastosowania produktów energetycznych~~

~~Produkt energetyczny ma podwójne zastosowanie w przypadku gdy jest wykorzystywany zarówno jako paliwo do ogrzewania oraz w celach innych niż jako paliwo silnikowe i paliwo do ogrzewania. Wykorzystywanie produktów energetycznych do redukcji chemicznej oraz w procesach elektrolitycznych i metalurgicznych uważa się za podwójne zastosowanie,~~

~~– energii elektrycznej wykorzystywanej zasadniczo do celów redukcji chemicznej oraz w procesach elektrolitycznych i metalurgicznych,~~

~~– energii elektrycznej, w przypadku gdy stanowi ona ponad 50 % kosztu produktu. „Koszt produktu" oznacza sumę wszystkich nabytych towarów i usług oraz koszty personelu i amortyzację środków trwałych na poziomie zakładu, którego definicję przedstawiono w art. 11. Te koszty są obliczane średnio w odniesieniu do jednostki. „Koszt energii elektrycznej" oznacza rzeczywistą wartość nabycia energii elektrycznej lub koszt wyprodukowania energii elektrycznej, jeśli jest ona pozyskiwana w zakładzie,~~

~~– procesów mineralogicznych~~

~~„Procesy mineralogiczne" oznaczają procesy sklasyfikowane w nomenklaturze NACE pod kodem DI 26 „produkcja produktów z pozostałych surowców niemetalicznych" w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej[41].~~

~~Jednakże art. 20 ma zastosowanie do tych produktów energetycznych.~~

~~5. Odniesienia w niniejszej dyrektywie do kodów Nomenklatury Scalonej odnoszą się do tych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2031/2001 z dnia 6 sierpnia 2001 r., zmieniającym~~

~~41 Dz.U. L 293 z 24.10.1990, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 29/2002 (Dz.U. L 6 z 10.1.2002, str. 3).~~

~~załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej[42].~~

~~Decyzja o aktualizacji kodów Nomenklatury Scalonej dla produktów określonych w niniejszej dyrektywie jest podejmowana raz w roku zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27. Decyzja ta nie może skutkować jakimikolwiek zmianami minimalnych stawek podatkowych zastosowanych w niniejszej dyrektywie lub dodaniem lub usunięciem jakichkolwiek produktów energetycznych i energii elektrycznej.~~

⇩ nowy

4. Produkty podlegające opodatkowaniu, o których mowa w ust. 1 i 3, wyprodukowane lub uzyskane z biomasy podlegają, pod kontrolą fiskalną, szczególnym poziomom opodatkowania określonym dla tych produktów zgodnie z niniejszą dyrektywą, pod warunkiem że produkty te spełniają jedno z następujących kryteriów:

a) kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych określone w art. 29 dyrektywy (UE) 2018/2001, z wyłączeniem produktów o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, określonych w art. 26 ust. 2 tej dyrektywy;

b) są produkowane z surowców wymienionych w załączniku IX do dyrektywy (UE) 2018/2001.

Dla celów niniejszej dyrektywy stosuje się definicje zawarte w art. 2 dyrektywy (UE) 2018/2001: pkt 24 w odniesieniu do „biomasy”, pkt 28 w odniesieniu do „biogazu”, pkt 32 w odniesieniu do „biopłynów”, pkt 33 w odniesieniu do „biopaliw” i pkt 34 w odniesieniu do „zaawansowanych biopaliw”.

Dla celów niniejszej dyrektywy „zaawansowane” biogaz, biopłyny i produkty objęte kodami CN 4401 i 4402 oznaczają produkty wyprodukowane z surowców wymienionych w części A załącznika IX do dyrektywy (UE) 2018/2001. Biopaliwa, biogaz i biopłyny wyprodukowane z surowców wymienionych w części B załącznika IX do tej dyrektywy uznaje się za równoważne z produktami zaawansowanymi.

5. Produkty podlegające opodatkowaniu, o których mowa w ust. 1 i 3, wchodzące w zakres definicji „paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego” lub „paliw niskoemisyjnych”, mogą podlegać, pod kontrolą fiskalną, szczególnym poziomom opodatkowania określonym dla tych produktów zgodnie z niniejszą dyrektywą, przy czym:

a) „paliwa odnawialne pochodzenia niebiologicznego” oznaczają paliwa inne niż biopaliwa, biopłyny lub biogaz, których wartość energetyczna pochodzi ze źródeł odnawialnych innych niż biomasa;

b) „paliwa niskoemisyjne” oznaczają wodór niskoemisyjny oraz syntetyczne paliwa gazowe i ciekłe, których wartość energetyczna pochodzi z wodoru niskoemisyjnego, a także wszelkie paliwa kopalne, które spełniają techniczne kryteria kwalifikacji dla określenia warunków, na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w łagodzenie zmiany klimatu zgodnie z art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852[43] i załącznikiem I do rozporządzenia delegowanego

[42] ~~Dz.U. L 279 z 23.10.2001, str. 1.~~

[43] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

(UE) [...]/[...][44]. Kategoria ta obejmuje „pochodzące z recyklingu paliwa węglowe” zdefiniowane w art. 2 pkt 35 dyrektywy (UE) 2018/2001.

6. W przypadku gdy część produktu podlegającego opodatkowaniu składa się z jednego lub większej liczby produktów, o których mowa w poprzednich ustępach, opodatkowanie tych części ustala się odpowiednio na podstawie niniejszej dyrektywy, niezależnie od kodu CN, do którego produkt należy jako całość.

7. Dla celów ust. 1 lit. a), b), d), e), g), h), k), m), n) oraz o) niniejszego artykułu oraz art. 21 ust. 1 lit. a), b), h), i), l), m) oraz n) produkty przeznaczone do dostawy uznaje się za przeznaczone do wykorzystania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe, jeżeli dostawca wie lub powinien wiedzieć, że odbiorca zamierza wykorzystywać te produkty jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe. Produktów, o których mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu i art. 21 ust. 1 lit. a), nie uznaje się za przeznaczone do wykorzystania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe, jeżeli są dostarczane producentowi towarów, o których mowa w ust. 1 lit. n) niniejszego artykułu i art. 21 ust. 1 lit. n).

8. Odniesienia do kodów Nomenklatury scalonej zawarte w niniejszej dyrektywie są rozumiane jako odniesienia do kodów Nomenklatury scalonej w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87[45] zmienionym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/1577[46].

W przypadku gdy rozporządzenie, o którym mowa w akapicie pierwszym, jest zastępowane lub zmiana Nomenklatury scalonej powoduje konieczność zmiany kodów, o których mowa w niniejszej dyrektywie, Komisja jest upoważniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu aktualizacji kodów Nomenklatury scalonej produktów, o których mowa w niniejszej dyrektywie, bądź też w celu aktualizacji odniesienia podanego w akapicie pierwszym, tak by dostosować go do obowiązującej wersji Nomenklatury scalonej.

Te akty delegowane nie mogą skutkować zmianami minimalnych stawek podatkowych określonych w niniejszej dyrektywie ani dodaniem lub usunięciem jakichkolwiek produktów energetycznych i energii elektrycznej.

↓ 2003/96/WE

~~*Artykuł 3*~~

~~Odniesienia w dyrektywie 92/12/EWG do „olejów mineralnych” i „podatku akcyzowego”, w zakresie w jakim mają zastosowanie do olejów mineralnych, są interpretowane jako obejmujące wszystkie produkty energetyczne, energię elektryczną i krajowe podatki pośrednie określone odpowiednio w art. 2 i art. 4 ust. 2 niniejszej dyrektywy.~~

---

[44] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) […]/[...] uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 poprzez ustanowienie technicznych kryteriów kwalifikacji służących określeniu warunków, na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu lub w adaptację do zmian klimatu, a także określeniu, czy ta działalność gospodarcza nie wyrządza poważnych szkód względem żadnego z pozostałych celów środowiskowych, C(2021) 2800 final (Dz.U. […], s. […]).

[45] Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

[46] Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1577 z dnia 21 września 2020 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 361 z 30.10.2020, s. 1).

⇩ nowy

Artykuł 3

1. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:

a) końcowego opodatkowania ciepła;

b) następującego wykorzystania produktów energetycznych i energii elektrycznej:

— produktów energetycznych wykorzystywanych do celów innych niż paliwo silnikowe lub paliwa do ogrzewania,

— podwójnego zastosowania produktów energetycznych

Produkt energetyczny ma podwójne zastosowanie, gdy jest wykorzystywany zarówno jako paliwo do ogrzewania, jak i w celach innych niż jako paliwo silnikowe i paliwo do ogrzewania. Wykorzystywanie produktów energetycznych do redukcji chemicznej oraz w procesach elektrolitycznych i metalurgicznych uważa się za podwójne zastosowanie, w przypadku gdy produkty energetyczne są wykorzystywane bezpośrednio w procesie lub w celu zapewnienia bezpośredniego wkładu energii do procesu, lub ich zużycie jest związane z danym procesem,

— energii elektrycznej wykorzystywanej zasadniczo do celów redukcji chemicznej oraz w procesach elektrolitycznych i metalurgicznych, w przypadku gdy energia elektryczna jest wykorzystywana bezpośrednio w procesie lub w celu zapewnienia bezpośredniego wkładu energii do procesu, lub jej zużycie jest związane z danym procesem.

2. Do produktów energetycznych wykorzystywanych w celach określonych w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu zastosowanie ma art. 21.

🡻 2003/96/WE (dostosowany)

Artykuł 4

1. Poziomy opodatkowania, jakie ~~P~~państwa ~~C~~członkowskie stosują do produktów energetycznych i energii elektrycznej, ~~wymienione~~ ⌦ wymienionych ⌫ w art. 2, nie mogą być niższe niż minimalne poziomy opodatkowania przewidziane niniejszą dyrektywą.

2. Dla celów niniejszej dyrektywy „poziom opodatkowania” stanowi całkowitą kwotę opłat pobranych jako podatki pośrednie (z wyłączeniem podatku od wartości dodanej) wyliczoną bezpośrednio lub pośrednio na podstawie ilości produktów energetycznych i energii elektrycznej w momencie przekazania do konsumpcji.

~~*Artykuł 5*~~

~~Pod warunkiem przestrzegania minimalnych poziomów opodatkowania przewidzianych niniejszą dyrektywą i, pod warunkiem że są one zgodne z prawem wspólnotowym, Państwa Członkowskie mogą stosować, pod kontrolą fiskalną, zróżnicowane stawki opodatkowania, w następujących przypadkach:~~

~~– gdy zróżnicowane stawki są bezpośrednio powiązane z jakością produktu;~~

~~– gdy zróżnicowane stawki zależą od ilościowych poziomów zużycia energii elektrycznej i produktów energetycznych wykorzystywanych do ogrzewania;~~

~~– do następujących zastosowań: lokalny publiczny transport pasażerski (łącznie z taksówkami), zbieranie odpadów, siły zbrojne i administracja publiczna, osoby niepełnosprawne, karetki pogotowia;~~

~~– gdy rozróżniane będzie zastosowanie w celach handlowych i niehandlowych produktów energetycznych i energii elektrycznej określonych w art. 9 i 10.~~

⇩ nowy

Artykuł 5

1. W przypadku gdy w załączniku I dla danego zastosowania przewidziano jednakowe minimalne poziomy opodatkowania, państwa członkowskie zapewniają ustalenie takich samych poziomów opodatkowania dla produktów przeznaczonych do tego zastosowania. Państwa członkowskie powielają również zawsze ranking minimalnych poziomów opodatkowania określony w załączniku I w odniesieniu do różnych produktów dla każdego konkretnego zastosowania.

Dla celów akapitu pierwszego każde wykorzystanie, w odniesieniu do którego określono minimalny poziom opodatkowania w załączniku I w tabelach, odpowiednio, A, B i C, uważa się za pojedyncze wykorzystanie, chyba że w niniejszej dyrektywie określono inaczej.

Do celów rankingu, o którym mowa w akapicie pierwszym, energię elektryczną klasyfikuje się wraz z innymi paliwami silnikowymi i paliwami do ogrzewania wskazanymi w załączniku I tabele B i C, z wyjątkiem sytuacji, gdy państwa członkowskie stosują szczególny poziom opodatkowania do energii elektrycznej wykorzystywanej do ładowania pojazdów elektrycznych, w którym to przypadku energię elektryczną klasyfikuje się wraz z paliwami silnikowymi wskazanymi w załączniku I tabela A, chyba że w niniejszej dyrektywie określono inaczej.

Dla celów akapitu trzeciego niniejszego ustępu „pojazd elektryczny” oznacza pojazd elektryczny zdefiniowany w art. 2 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE[47].

2. Minimalne poziomy opodatkowania ustanowione w niniejszej dyrektywie są dostosowywane co roku począwszy od dnia 1 stycznia 2024 r., aby uwzględnić zmiany zharmonizowanego indeksu cen konsumpcyjnych z wyłączeniem energii i żywności nieprzetworzonej, publikowanego przez Eurostat. Minimalne poziomy podlegają automatycznemu dostosowaniu poprzez podwyższenie lub obniżenie kwoty bazowej w euro o wskaźnik procentowej zmiany tego indeksu w poprzednim roku kalendarzowym.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu zmiany minimalnych poziomów opodatkowania, o których mowa w akapicie pierwszym.

[47] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych (Dz.U. L 307 z 28.10.2014, s. 1).

↓ 2003/96/WE
⇨ nowy

Artykuł 6

~~P~~państwa ~~C~~członkowskie mogą przyznawać zwolnienia lub obniżki ~~w~~ ~~poziomach~~poziomów opodatkowania przewidzianych niniejszą dyrektywą albo:

a) bezpośrednio,

b) przez zróżnicowaną stawkę,

~~lub~~albo

c) przez refundowanie całości lub części kwoty opodatkowania.

Artykuł 7

~~1.~~ Od dnia 1 stycznia ~~2004 r. i od dnia 1 stycznia 2010 r.~~ ⇨ 2023 r. ⇦ dla paliw silnikowych obowiązują minimalne poziomy opodatkowania ustalone w załączniku I tabela A.

⇩ nowy

Bez uszczerbku dla art. 5 ust. 2, w przypadku gdy zastosowanie ma okres przejściowy przewidziany w załączniku I tabela A, podwyższanie minimalnych poziomów opodatkowania ustala się do dnia 1 stycznia 2033 r. na jedną dziesiątą rocznie. W odniesieniu do paliw niskoemisyjnych do dnia 1 stycznia 2033 r. zastosowanie ma minimalny poziom opodatkowania ustalony dla pierwszego roku okresu przejściowego.

↓ 2003/96/WE (dostosowany)
⇨ nowy

~~Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2012 r. Rada, stanowiąc jednomyślnie, po konsultacji z Parlamentem Europejskim, na podstawie sprawozdania i wniosku Komisji, podejmuje decyzję odnośnie do minimalnych poziomów opodatkowania mających zastosowanie do oleju gazowego na kolejny okres rozpoczynający się dnia 1 stycznia 2013 r.~~

~~2. Państwa Członkowskie mogą rozróżniać między handlowym i niehandlowym zastosowaniem oleju gazowego stosowanego jako materiał napędowy, pod warunkiem że wspólnotowe minimalne poziomy są przestrzegane i że stawka dla handlowego oleju gazowego wykorzystywanego jako materiał napędowy nie spada poniżej krajowego poziomu opodatkowania obowiązującego od dnia 1 stycznia 2003 r., bez względu na wszelkie odstępstwa dla tego zastosowania ustanowione w niniejszej dyrektywie.~~

~~3. „Handlowy olej gazowy wykorzystywany jako materiał napędowy" oznacza olej gazowy wykorzystywany jako materiał napędowy do następujących celów:~~

~~a) przewóz towarów na cudzy rachunek lub własny, pojazdem silnikowym lub pojazdem przegubowym przeznaczonym wyłącznie do przewozu drogowego towarów i o maksymalnej dopuszczalnej całkowitej masie rzeczywistej brutto nie mniejszej niż 7,5 tony;~~

~~b) regularny lub okazjonalny przewóz osób, pojazdem silnikowym kategorii M2 lub kategorii M3, zdefiniowanego w dyrektywie Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep[48].~~

~~4. Nie naruszając ust. 2, Państwa Członkowskie, które wprowadzą system opłat użytkowników dróg za pojazdy silnikowe lub pojazdy przegubowe przeznaczone wyłącznie do przewozu drogowego towarów, mogą stosować obniżoną stawkę dla oleju gazowego wykorzystywanego przez takie pojazdy, która schodzi poniżej krajowego poziomu opodatkowania obowiązującego w dniu 1 stycznia 2003 r., tak długo jak ogólny ciężar opodatkowania pozostaje w dużej części taki sam, pod warunkiem że wspólnotowe minimalne poziomy opodatkowania są przestrzegane i że krajowy poziom opodatkowania obowiązujący w dniu 1 stycznia 2003 r. dla oleju gazowego wykorzystywanego jako materiał napędowy jest przynajmniej dwa razy wyższy od minimalnego poziomu opodatkowania mającego zastosowanie w dniu 1 stycznia 2004 r.~~

Artykuł 8

1. Od dnia 1 stycznia ~~2004 r.~~ ⇨ 2023 r. ⇦, nie naruszając przepisów art. 7, dla ~~do~~ produktów wykorzystywanych jako paliwo silnikowe do celów określonych w ust. 2 ⌦ niniejszego artykułu ⌫~~,~~ obowiązują minimalne poziomy opodatkowania ustalone w załączniku I tabela B.

⇩ nowy

Nie naruszając przepisów art. 5 ust. 2, w przypadku gdy zastosowanie ma okres przejściowy przewidziany w załączniku I tabela B, podwyższanie minimalnych poziomów opodatkowania ustala się do dnia 1 stycznia 2033 r. na jedną dziesiątą rocznie. W odniesieniu do paliw niskoemisyjnych do dnia 1 stycznia 2033 r. zastosowanie ma minimalny poziom opodatkowania ustalony dla pierwszego roku okresu przejściowego.

🡻 2003/96/WE (dostosowany)
⇨ nowy

2. ~~Niniejszy artykuł~~ ⌦ Ustęp 1 ⌫ ma zastosowanie do następujących celów ~~przemysłowych i handlowych~~ :

a) prace w rolnictwie, ogrodnictwie, ~~hodowli ryb~~ ⌦ akwakulturze ⌫ oraz ~~w~~ leśnictwie;

b) silniki stacjonarne;

c) zakład i maszyny używane w budownictwie, inżynierii lądowej i wodnej oraz publicznych robotach budowlanych;

d) pojazdy przeznaczone do wykorzystania poza drogami publicznymi lub które nie uzyskały pozwolenia na korzystanie głównie na drogach publicznych.

---

[48] ~~Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1.~~

Artykuł 9

~~1.~~ Od dnia 1 stycznia ~~2004 r.~~ ⇨ 2023 r. ⇦ dla paliw do ogrzewania obowiązują minimalne poziomy opodatkowania ustalone w załączniku I tabela C.

⇩ nowy

Nie naruszając przepisów art. 5 ust. 2, w przypadku gdy zastosowanie ma okres przejściowy przewidziany w załączniku I tabela C, podwyższanie minimalnych poziomów opodatkowania ustala się do dnia 1 stycznia 2033 r. na jedną dziesiątą rocznie. W odniesieniu do paliw niskoemisyjnych do dnia 1 stycznia 2033 r. zastosowanie ma minimalny poziom opodatkowania ustalony dla pierwszego roku okresu przejściowego.

⇩ 2003/96/WE (dostosowany)
⇨ nowy

~~2. Państwa Członkowskie, które dnia 1 stycznia 2003 r. są upoważnione do stosowania opłaty monitorującej do olejów gazowych do ogrzewania, mogą stosować obniżoną stawkę 10 EUR na każde 1 000 litrów tego produktu. Upoważnienie to uchyla się dnia 1 stycznia 2007 r., jeśli Rada, stanowiąc jednomyślnie na podstawie sprawozdania i wniosku Komisji, podejmie taką decyzję, przyjąwszy do wiadomości, że poziom obniżonej stawki jest za niski, aby zapobiegał problemom związanym z zakłóceniami w handlu między Państwami Członkowskimi.~~

Artykuł 10

~~1.~~ Od dnia 1 stycznia ~~2004 r.~~ ⇨ 2023 r. ⇦ dla energii elektrycznej obowiązują minimalne poziomy opodatkowania ustalone w załączniku I ~~tabela C~~ ⌦ tabela D ⌫ .

~~2. Powyżej minimalnych poziomów opodatkowania, określonych w ust. 1, Państwa Członkowskie mogą ustalić jaka podstawa opodatkowania ma zastosowanie, pod warunkiem przestrzegania dyrektywy 92/12/EWG.~~

~~*Artykuł 11*~~

~~1. W niniejszej dyrektywie „zastosowanie gospodareze" oznacza wykorzystanie przez jednostkę gospodarczą, określoną zgodnie z ust. 2, która samodzielnie i niezależnie, w dowolnym miejscu, dostarcza towary lub świadczy usługi, niezależnie od celu i wyniku wykonywania takich działalności gospodarczych.~~

~~Działalności gospodareze obejmują wszystkie działalności producentów, podmiotów gospodarczych i osób świadczących usługi włącznie z działalnością górniczą i rolniczą oraz wykonywaniem wolnych zawodów.~~

~~Państwowe, regionalne i lokalne władze administracyjne oraz inne podmioty prawa publicznego nie są uważane za jednostki gospodareze w odniesieniu do działalności lub transakcji, w które są one zaangażowane jako władze publiczne. Jednakże gdy angażują się one w takie działalności lub transakcje powinny być uważane za zakłady w odniesieniu do tych działalności lub transakcji, gdyby traktowanie ich nie jako zakłady prowadziłoby do znacznych zakłóceń konkurencji.~~

~~2. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy, jednostka gospodareza nie może być mniejsza od części przedsięwzięcia lub osoby prawnej, która z organizacyjnego punktu widzenia~~

~~stanowi niezależny zakład, to znaczy jest jednostką zdolną do funkcjonowania w oparciu o własne środki.~~

~~3. W przypadku zastosowań mieszanych, opodatkowanie stosowane jest proporcjonalnie do każdego rodzaju zastosowania, przy czym jeśli zastosowanie gospodarcze jest nieznaczne, wówczas może być potraktowane jako nieistniejące.~~

~~4. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć zakres obniżonego poziomu opodatkowania dla zastosowań gospodarczych.~~

Artykuł ~~12~~11

1. Państwa ~~C~~członkowskie mogą wyrażać swoje krajowe poziomy opodatkowania w jednostkach innych niż ~~te określone~~ ⌦ ta określona ⌫ w art. 7–10, pod warunkiem że odpowiednie poziomy opodatkowania, po ich przeliczeniu na te jednostki, nie znajdują się poniżej minimalnych poziomów opodatkowania określonych w niniejszej dyrektywie.

2. ~~Dla produktów energetycznych określonych w art. 7, 8 i 9, których poziomy opodatkowania są oparte na objętości,~~ ⇨ W przypadku gdy stosowane są jednostki objętości, ⇦ objętość mierzona jest w temperaturze 15 C.

Artykuł ~~13~~12

1. ~~Dla~~ W odniesieniu do ~~P~~państw ~~C~~członkowskich, które nie przyjęły euro, wartość euro wyrażona w walutach krajowych mająca zastosowanie do wartości poziomów opodatkowania jest ustalana raz w roku. Stosuje się kursy obowiązujące w pierwszym dniu roboczym października i opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Kursy te stosuje się od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.

2. ~~P~~państwa ~~C~~członkowskie mogą ~~zachować~~ ⌦ utrzymać ⌫ kwoty opodatkowania obowiązujące w czasie waloryzacji rocznej przewidzianej w ust. 1, jeśli przeliczenie kwot poziomu opodatkowania wyrażonych w EUR skutkowałaby podwyższeniem poziomu opodatkowania wyrażonego w walucie krajowej o mniej niż 5 % lub 5 EUR, w zależności od tego, która z tych kwot jest niższa~~, w poziomie opodatkowania wyrażonego w walucie krajowej~~.

⇩ nowy

Artykuł 13

1. Państwa członkowskie zwalniają z opodatkowania, pod kontrolą fiskalną, produkty energetyczne i energię elektryczną wykorzystywane do produkcji energii elektrycznej oraz energię elektryczną wykorzystywaną do utrzymania zdolności do produkcji energii elektrycznej.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą ze względów polityki ochrony środowiska objąć opodatkowaniem produkty, o których mowa w ust. 1, bez konieczności przestrzegania minimalnych poziomów opodatkowania ustanowionych w niniejszej dyrektywie. W takim przypadku opodatkowanie tych produktów odzwierciedla ranking minimalnych poziomów opodatkowania określony w załączniku I i nie jest uwzględniane do celów spełniania warunku minimalnego poziomu opodatkowania energii elektrycznej ustanowionego w art. 10.

↓ 2003/96/WE

Artykuł 14

1. Poza przepisami ogólnymi wymienionymi w dyrektywie 92/12/EWG w sprawie zwolnionych zastosowań produktów podlegających opodatkowaniu, i bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych, Państwa Członkowskie zwalniają następujące produkty od podatku na warunkach, które ustanawiają do celów zapewnienia prawidłowego i prostego stosowania takich zwolnień oraz zapobieżenia jakimkolwiek oszustwom podatkowym, unikaniu lub nadużyciom:

a) produkty energetyczne i energia elektryczna wykorzystywana do produkcji energii elektrycznej oraz energia elektryczna wykorzystywana do utrzymania zdolności do produkcji energii elektrycznej. Państwa Członkowskie mogą jednakże ze względów polityki ochrony środowiska, poddać te produkty opodatkowaniu bez konieczności uwzględniania minimalnych poziomów opodatkowania ustanowionych w niniejszej dyrektywie. W takim przypadku opodatkowanie tych produktów nie będzie brane pod uwagę do celów zachowania minimalnego poziomu opodatkowania energii elektrycznej ustanowionego w art. 10;

b) produkty energetyczne dostarczane w celu zastosowania jako paliwo do celów żeglugi powietrznej innej niż prywatne loty niehandlowe.

Dla celów niniejszej dyrektywy „prywatne loty niehandlowe" oznaczają każde użycie samolotu przez jego właściciela lub inną osobę fizyczną lub prawną, korzystającą z niego na zasadzie najmu lub w jakikolwiek inny sposób, we wszelkich celach innych niż handlowe, w szczególności nie w celu przewozu pasażerów lub towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem lub usług na rzecz władz publicznych.

Państwa Członkowskie mogą ograniczyć zakres niniejszego zwolnienia do dostaw paliwa do silników odrzutowych (kod CN 2710 19 21);

c) produkty energetyczne dostarczane w celu zastosowania jako paliwo do celów żeglugi na wodach terytorialnych Wspólnoty (włącznie z połowami), z wyłączeniem prywatnej żeglugi niehandlowej, i energia elektryczna produkowana na pokładzie statku.

Dla celów niniejszej dyrektywy „prywatna żegluga niehandlowa" oznacza każde użycie statku przez jego właściciela lub inną osobę fizyczną lub prawną, korzystającą z niej na zasadzie najmu lub w jakikolwiek inny sposób, we wszelkich innych celach niż handlowe, w szczególności innych niż w celu przewozu pasażerów lub towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem lub usług na rzecz władz publicznych.

2. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć zakres zwolnień przewidzianych w ust. 1 lit. b) i c) do transportu międzynarodowego i wewnątrzwspólnotowego. Ponadto, w przypadku gdy Państwo Członkowskie zawarło umowę dwustronną z innym Państwem Członkowskim, wówczas może ono również uchylić zwolnienia przewidziane w ust. 1 lit. b) i c). W takich przypadkach Państwa Członkowskie mogą stosować poziom opodatkowania niższy od minimalnego poziomu ustalonego w niniejszej dyrektywie.

⇩ nowy

Artykuł 14

1. Nie naruszając zobowiązań międzynarodowych i art. 5 niniejszej dyrektywy, mającego zastosowanie jako pojedyncze wykorzystanie do wewnątrzunijnej żeglugi powietrznej w przypadku lotów innych niż loty komercyjne i rekreacyjne, państwa członkowskie stosują, pod kontrolą fiskalną, do celów wewnątrzunijnej żeglugi powietrznej w ramach tych lotów co najmniej minimalne poziomy opodatkowania przewidziane w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do produktów energetycznych dostarczanych w celu wykorzystania jako paliwo dla statków powietrznych oraz do energii elektrycznej wykorzystywanej bezpośrednio do ładowania elektrycznych statków powietrznych.

Dla celów akapitu pierwszego energię elektryczną klasyfikuje się wśród paliw silnikowych wskazanych w załączniku I tabela A.

Minimalne poziomy opodatkowania, o których mowa w akapicie pierwszym, zaczynają się od zera i zwiększają się w dziesięcioletnim okresie przejściowym co roku o jedną dziesiątą docelowych stawek minimalnych określonych w załączniku I tabele A i D. Minimalna stawka zerowa ma zastosowanie w tym dziesięcioletnim okresie przejściowym do zrównoważonych biopaliw i biogazu, paliw niskoemisyjnych, paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego, zaawansowanych zrównoważonych biopaliw i biogazu oraz energii elektrycznej.

Dla celów niniejszego artykułu „wewnątrzunijna żegluga powietrzna” oznacza loty między dwoma portami lotniczymi znajdującymi się w Unii, w tym loty krajowe.

Dla celów niniejszego artykułu „loty komercyjne” oznaczają użytkowanie lub wykorzystywanie statku powietrznego przez przedsiębiorstwa lub osoby fizyczne do przewozu pasażerów lub towarów, w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, w przypadku gdy statek powietrzny jest używany w celach nie uważanych powszechnie za użytek publiczny i jest pilotowany przez osoby posiadające co najmniej ważną licencję pilota zawodowego z uprawnieniem do lotów według wskazań przyrządów.

Dla celów niniejszego artykułu „loty rekreacyjne” oznaczają wykorzystywanie statku powietrznego do celów osobistych lub rekreacyjnych niezwiązanych z wykorzystaniem służbowym ani zawodowym.

2. Zwalnia się produkty energetyczne dostarczane w celu wykorzystania jako paliwo dla statków powietrznych oraz energię elektryczną wykorzystywaną bezpośrednio do ładowania elektrycznych statków powietrznych do celów wewnątrzunijnej żeglugi powietrznej w ramach lotów wyłącznie towarowych.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu państwa członkowskie mogą stosować do krajowych lotów wyłącznie towarowych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, ten sam poziom opodatkowania określony w ust. 1.

W przypadku gdy państwo członkowskie zawarło umowę z jednym lub kilkoma państwami członkowskimi, może ono stosować ten sam poziom opodatkowania określony w ust. 1 również do wewnątrzunijnej żeglugi powietrznej w ramach lotów wyłącznie towarowych, o których mowa w akapicie pierwszym.

Dla celów niniejszego ustępu „lot wyłącznie towarowy” oznacza regularną lub nieregularną usługę transportu lotniczego wykonywaną przez statek powietrzny przewożący generujące przychód ładunki inne niż generujący przychód pasażerowie, z wyłączeniem lotów

przewożących co najmniej jednego przynoszącego przychód pasażera oraz lotów wykazanych w opublikowanych rozkładach lotów jako otwarte dla pasażerów.

3. Bez uszczerbku dla zobowiązań międzynarodowych państwa członkowskie mogą w odniesieniu do pozaunijnej żeglugi powietrznej, w zależności od rodzaju lotu, stosować zwolnienie lub poziomy opodatkowania mające zastosowanie do wewnątrzunijnej żeglugi powietrznej.

4. Paliwa silnikowe wykorzystywane w dziedzinie produkcji, rozwoju, testowania i konserwacji statków powietrznych podlegają poziomowi opodatkowania określonemu w ust. 1.

5. Państwa członkowskie mogą pod kontrolą fiskalną stosować całkowite lub częściowe zwolnienia w odniesieniu do energii elektrycznej dostarczanej do stojących statków powietrznych.

Dla celów akapitu pierwszego „dostawa energii elektrycznej do stojących statków powietrznych" oznacza dostawę energii elektrycznej przez znormalizowany stały lub ruchomy interfejs do statków powietrznych stojących przy bramce lub zaparkowanych na płycie lotniska.

Artykuł 15

1. Nie naruszając przepisów art. 5, poziomy opodatkowania stosowane przez państwa członkowskie w ramach pojedynczego wykorzystania, pod kontrolą fiskalną, do produktów energetycznych dostarczanych w celu wykorzystania jako paliwo dla statków oraz do energii elektrycznej wykorzystywanej bezpośrednio do ładowania statków elektrycznych, do celów wewnątrzunijnej żeglugi wodnej na liniach regularnych, rybołówstwa i wodnego transportu towarowego, nie mogą być niższe niż minimalne poziomy opodatkowania określone w załączniku I tabele B i D.

Dla celów akapitu pierwszego energię elektryczną klasyfikuje się wśród paliw silnikowych wskazanych w załączniku I tabela B.

W dziesięcioletnim okresie przejściowym do zrównoważonych biopaliw i biogazu, paliw niskoemisyjnych, paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego, zaawansowanych zrównoważonych biopaliw i biogazu oraz do energii elektrycznej zastosowanie mają minimalne stawki zerowe.

Dla celów niniejszego artykułu „wewnątrzunijna żegluga wodna" oznacza żeglugę między dwoma portami znajdującymi się w Unii, w tym żeglugę krajową.

Dla celów niniejszego artykułu „żegluga na linii regularnej" oznacza serię połączeń obsługiwanych przez statki pasażerskie typu ro-ro lub szybkie jednostki pasażerskie wykonywanych w celu obsługi ruchu między tymi samymi dwoma portami lub większą liczbą tych samych portów, lub serię rejsów z tego samego portu i z powrotem bez zawijania do portów pośrednich: zgodnie z opublikowanym rozkładem rejsów lub w taki sposób, że połączenia te są na tyle regularne lub częste, że stanowią dający się wyróżnić systematyczny szereg połączeń.

Dla celów niniejszego artykułu „transport towarowy" oznacza regularną lub nieregularną usługę świadczoną przez statek przewożący generujące przychód ładunki inne niż generujący przychód pasażerowie, z wyłączeniem rejsów przewożących co najmniej jednego pasażera generującego przychód oraz rejsów wymienionych w opublikowanych rozkładach rejsów jako otwarte dla pasażerów.

2. W przypadku pozaunijnej żeglugi wodnej państwa członkowskie mogą zwolnić ją z opodatkowania lub stosować w odniesieniu do niej te same poziomy opodatkowania co w przypadku wewnątrzunijnej żeglugi wodnej, w zależności od rodzaju działalności.

3. Państwa członkowskie obejmują opodatkowaniem, o którym mowa w ustępie pierwszym, paliwa silnikowe i energię elektryczną wykorzystywane w produkcji, rozwoju, testowaniu i konserwacji statków oraz paliwa silnikowe i energię elektryczną wykorzystywane do operacji pogłębiania na żeglownych drogach wodnych i w portach.

4. Energia elektryczna produkowana na pokładzie statku jest zwolniona z opodatkowania.

5. Państwa członkowskie mogą stosować pod kontrolą fiskalną całkowite lub częściowe zwolnienia w odniesieniu do energii elektrycznej dostarczanej bezpośrednio na statki zacumowane w portach.

↓ 2003/96/WE (dostosowany)
⇨ nowy

Artykuł ~~15~~16

~~1.~~ Bez uszczerbku dla innych przepisów ~~wspólnotowych~~ ⌦unijnych⌫, ~~P~~państwa ~~C~~członkowskie mogą przyznawać, pod kontrolą fiskalną, ~~całkowite lub częściowe~~ zwolnienia lub obniżki w zakresie poziomu opodatkowania wobec:

a) produktów podlegających opodatkowaniu wykorzystywanych pod kontrolą fiskalną w dziedzinie projektów pilotażowych dla rozwoju technologicznego produktów bardziej przyjaznych dla środowiska lub w związku z paliwami z zasobów odnawialnych;

b) energii elektrycznej:

– pochodzącej z wykorzystania energii słonecznej, wiatrowej, fal, pływów lub geotermicznej;

– pozyskiwanej w elektrowniach wodnych;

– pozyskiwanej ze ⇨ zrównoważonej ⇦ biomasy lub produktów wyprodukowanych ze ⇨ zrównoważonej ⇦ biomasy;

– wytwarzanej z emisji metanu z opuszczonych kopalni węgla;

– wytwarzanej z ogniw paliwowych;

⇩ nowy

Państwa członkowskie mogą również zwrócić producentowi w części lub w całości kwotę podatku zapłaconego przez konsumenta za energię elektryczną pozyskaną z produktów określonych w niniejszej literze.

↓ 2003/96/WE
⇨ nowy

~~c) produktów energetycznych i energii elektrycznej wykorzystywanych do łącznego wytwarzania ciepła i mocy;~~

~~dc~~) energii elektrycznej wytwarzanej ~~podczas łącznego wytwarzania ciepła i mocy~~ w ramach kogeneracji ciepła i energii elektrycznej, pod warunkiem że ⇨ kogeneracja przy pomocy ⇦ ~~łączne generatory~~ kogeneratorów ~~są przyjazne dla środowiska~~ ⇨ jest wysokosprawną kogeneracją zdefiniowaną w art. 2 pkt 34 dyrektywy 2012/27/UE. ⇦ ~~Państwa Członkowskie mogą stosować krajowe definicje pojęcia „przyjazny dla środowiska" (lub wysoka wydajność), do momentu kiedy Rada na podstawie sprawozdania i wniosku Komisji, przyjmie jednomyślnie wspólną definicję;~~

⇩ nowy

d) odnawialnych paliw pochodzenia niebiologicznego, zaawansowanych zrównoważonych biopaliw, biopłynów, biogazu oraz zaawansowanych zrównoważonych produktów objętych kodami CN 4401 i 4402;

e) produktów objętych kodem CN 2705 wykorzystywanych do ogrzewania.

🡻 2003/96/WE

~~e) produktów energetycznych i energii elektrycznej wykorzystywanej do przewozów towarów i pasażerów koleją, metrem, tramwajem, trolejbusem;~~

~~f) produktów energetycznych dostarczanych w celu zastosowania jako paliwo dla żeglugi na śródlądowych drogach wodnych (włącznie z połowami), z wyłączeniem prywatnej żeglugi niehandlowej, i energii elektrycznej produkowanej na pokładzie statku;~~

~~g) gazu ziemnego w Państwach Członkowskich, w których udział gazu ziemnego w końcowym zużyciu energii był mniejszy niż 15 % w 2000 r.;~~

~~Całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki mogą zostać przyznane na maksymalny okres dziesięciu lat po wejściu w życie niniejszej dyrektywy lub do czasu, gdy krajowy udział gazu ziemnego w końcowym zużyciu energii osiągnie 25 %, w zależności od tego, który z tych momentów nastąpi wcześniej. Jednakże gdy tylko krajowy udział gazu ziemnego w końcowym zużyciu energii osiągnie 20 %, zainteresowane Państwa Członkowskie stosują wyłącznie pozytywny poziom opodatkowania, który wzrasta corocznie w celu osiągnięcia przynajmniej stawki minimalnej na koniec okresu określonego powyżej.~~

~~Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej może stosować całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki dla gazu ziemnego oddzielnie dla Irlandii Północnej;~~

~~h) energii elektrycznej, gazu ziemnego, węgla i paliw stałych wykorzystywanych przez gospodarstwa domowe lub organizacje uznane przez dane Państwo Członkowskie za organizacje użyteczności publicznej. W przypadku takich organizacji użyteczności publicznej, Państwa Członkowskie mogą ograniczyć zwolnienie od podatku lub obniżkę do działalności niegospodarczych. W przypadku gdy występują mieszane zastosowania, opodatkowanie stosuje się proporcjonalnie do każdego rodzaju zastosowania. Jeśli zastosowanie jest nieznaczne, wówczas może zostać potraktowane jako nieistniejące;~~

~~i) gazu ziemnego i gazu płynnego wykorzystywanych jako materiały pędne;~~

j) paliw silnikowych wykorzystywanych w dziedzinie wytwarzania, rozwoju, badania i konserwacji statków powietrznych i statków;

k) paliw silnikowych wykorzystywanych do operacji pogłębiania na drogach żeglownych i w portach;

l) produktów objętych kodem CN 2705 wykorzystywanych do ogrzewania.

2. Państwa Członkowskie mogą również zwrócić producentowi w części lub w całości kwotę podatku zapłaconego przez konsumenta za energię elektryczną pozyskaną z produktów określonych w ust. 1 lit. b).

3. Państwa Członkowskie mogą stosować poziom opodatkowania obniżany do zera do produktów energetycznych i energii elektrycznej wykorzystywanej w pracach rolniczych, ogrodniczych, w hodowli ryb, oraz w leśnictwie.

Na podstawie wniosku Komisji, Rada zbada przed dniem 1 stycznia 2008 r., czy możliwość stosowania poziomu opodatkowania obniżanego do zera powinna zostać uchylona.

Artykuł 16

1. Państwa Członkowskie mogą, bez uszczerbku dla ust. 5, stosować zwolnienie lub obniżoną stawkę podatkową, pod kontrolą fiskalną, do produktów podlegających opodatkowaniu określonych w art. 2 w przypadku gdy produkty te składają się z jednego lub większej ilości lub zawierają jeden lub większą ilość następujących produktów:

– produkty objęte kodami CN 1507 do 1518;

– produkty objęte kodami CN 38249955 i 38249980, 38249985, 38249986, 38249992 (wyłączając preparaty przeciwrdzewne zawierające aminy jako składniki aktywne i złożone rozpuszczalniki nieorganiczne i rozcieńczalniki do lakierów i produktów podobnych), 38249993, 38249996 (wyłączając preparaty przeciwrdzewne zawierające aminy jako składniki aktywne i złożone rozpuszczalniki nieorganiczne i rozcieńczalniki do lakierów i produktów podobnych), 38260010 i 38260090 dla ich części składowych pozyskanych z biomasy;

– produkty objęte kodami CN 22072000 i 29051100 niebędące pochodzenia syntetycznego;

– produkty wyprodukowane z biomasy, włącznie z produktami objętymi kodami CN 4401 i 4402.

Państwa Członkowskie mogą także stosować obniżoną stawkę podatkową, pod kontrolą fiskalną, do produktów podlegających opodatkowaniu określonych w art. 2 w przypadku gdy produkty takie zawierają wodę (kody CN 2201 i 28539010).

„Biomass” oznacza ulegającą biodegradacji część produktów, odpadów i pozostałości rolnictwa (włącznie z substanejami roślinnymi i zwierzęcymi), leśnictwa i powiązanych gałęzi przemysłu, a także ulegającą biodegradacji część odpadów przemysłowych i gospodarstw domowych.

2. Zwolnienie z lub obniżka podatku wynikająca z zastosowania obniżonej stawki ustanowionej w ust. 1 nie może być większa niż kwota podatków należnych od ilości produktów określonych w ust. 1 obecnych w produktach, kwalifikujących się do tej obniżki.

Poziomy opodatkowania stosowane przez Państwa Członkowskie do produktów składających się lub zawierających produkty określone w ust. 1 mogą być niższe niż minimalne poziomy określone w art. 4.

~~3. Zwolnienie lub obniżka podatków stosowanych przez Państwa Członkowskie zostają dostosowane odpowiednio do zmian cen surowców w celu uniknięcia nadmiernej rekompensaty dodatkowych kosztów związanych z wytwarzaniem produktów określonych w ust. 1.~~

~~4. Do dnia 31 grudnia 2003 r., Państwa Członkowskie mogą zwolnić lub kontynuować zwolnienie produktów składających się wyłącznie lub prawie wyłącznie z produktów określonych w ust. 1.~~

~~5. Zwolnienie lub obniżka przewidziane dla produktów określonych w ust. 1 mogą być przyznane w ramach wieloletniego programu w drodze zezwolenia udzielonego przez władzę administracyjną na rzecz podmiotu gospodarczego na okres dłuższy niż jeden rok kalendarzowy. Zwolnienie lub obniżka objęte zezwoleniem nie mogą być stosowane przez okres dłuższy niż sześć kolejnych lat. Okres ten może być odnawiany.~~

~~W ramach wieloletniego programu objętego zezwoleniem władzy administracyjnej przed dniem 31 grudnia 2012 r., Państwa Członkowskie mogą stosować zwolnienie lub obniżkę zgodnie z ust. 1 po dniu 31 grudnia 2012 r. aż do końca programu wieloletniego. Okres ten nie może być odnawiany.~~

~~6. W przypadku gdyby przepisy prawa wspólnotowego wymagały, aby Państwa Członkowskie dostosowały się do obowiązujących zobowiązań do wprowadzenia na ich rynki minimalnego udziału produktów określonych w ust. 1, wówczas ust. 1–5 przestają obowiązywać od daty, w którym takie zobowiązania stały się wiążące dla Państw Członkowskich.~~

~~7. Państwa Członkowskie przekażą Komisji zestawienie obniżek i zwolnień podatkowych stosowanych zgodnie z niniejszym artykułem do dnia 31 grudnia 2004 r. a następnie co 12 kolejnych miesięcy.~~

~~8. Nie później niż do dnia 31 grudnia 2009 r. Komisja zda Radzie sprawozdanie w sprawie zagadnień fiskalnych, gospodarczych, rolniczych, energetycznych, przemysłowych oraz środowiskowych obniżek przyznanych zgodnie z niniejszym artykułem.~~

⇩ nowy

Artykuł 17

Nie naruszając przepisów art. 5, stosowanych w ramach pojedynczego wykorzystania, państwa członkowskie mogą stosować pod kontrolą fiskalną:

a) obniżki poziomu opodatkowania, które nie mogą być niższe od minimalnych poziomów określonych w załączniku I tabele C i D, do produktów energetycznych i energii elektrycznej wykorzystywanych do kogeneracji ciepła i energii elektrycznej, nie naruszając przepisów art. 13;

b) obniżki poziomu opodatkowania, które nie mogą być niższe od minimalnych poziomów określonych w załączniku I tabele B i D, do produktów energetycznych i energii elektrycznej wykorzystywanych do przewozów towarów i pasażerów koleją, metrem, tramwajem, trolejbusem, oraz przez lokalny publiczny transport pasażerski, do zbierania odpadów, przez siły zbrojne i administrację publiczną, do przewozu osób niepełnosprawnych i przez karetki pogotowia.

Dla celów lit. b) energię elektryczną klasyfikuje się wśród paliw silnikowych wskazanych w załączniku I tabela B;

c) obniżki poziomu opodatkowania, które nie mogą być niższe od minimalnych poziomów określonych w załączniku I tabele C i D, do produktów energetycznych wykorzystywanych jako paliwo do ogrzewania i energii elektrycznej, jeżeli wykorzystywane są one przez gospodarstwa domowe lub organizacje uznane przez dane państwo członkowskie za organizacje charytatywne. W przypadku takich organizacji charytatywnych państwa członkowskie ograniczają obniżkę do wykorzystywania do celów działalności niebędącej działalnością gospodarczą. W przypadku gdy występuje wykorzystanie mieszane, opodatkowanie stosuje się proporcjonalnie do każdego rodzaju wykorzystania. Jeśli wykorzystanie jest nieznaczne, może zostać potraktowane jako nieistniejące.

Dla celów lit. c) minimalne poziomy opodatkowania określone w załączniku I tabele C i D zaczynają się od zera i rosną przez dziesięcioletni okres przejściowy o jedną dziesiątą ostatecznych stawek minimalnych w każdym roku.

Dla celów lit. c) produkty energetyczne i energia elektryczna wykorzystywane przez gospodarstwa domowe uznane za znajdujące się w trudnej sytuacji mogą być zwolnione z opodatkowania przez okres maksymalnie dziesięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy. Dla celów niniejszego ustępu „gospodarstwo domowe znajdujące się w trudnej sytuacji" oznacza gospodarstwo domowe w znacznym stopniu dotknięte skutkami niniejszej dyrektywy, co dla celów niniejszej dyrektywy oznacza, że znajduje się ono poniżej progu zagrożenia ubóstwem, zdefiniowanego jako 60 % krajowej mediany ekwiwalentnego dochodu do dyspozycji.

d) obniżki poziomu opodatkowania, które nie mogą być niższe od minimalnych poziomów określonych w załączniku I tabele C i D, do produktów energetycznych wykorzystywanych do ogrzewania i energii elektrycznej, wykorzystywanych w pracach w rolnictwie, ogrodnictwie, akwakulturze oraz w leśnictwie.

↓ 2003/96/WE (dostosowany)
⇨ nowy

Artykuł ~~17~~18

~~1.~~ ~~Pod warunkiem że minimalne poziomy opodatkowania przewidziane w niniejszej dyrektywie są przestrzegane średnio przez wszystkie przedsiębiorstwa,~~ ⇨ Nie naruszając przepisów art. 5, stosowanych w ramach pojedynczego wykorzystania, ⇦ ~~P~~państwa ~~C~~członkowskie mogą stosować obniżki podatku ⇨, które nie mogą być niższe od odnośnych minimalnych poziomów określonych w załączniku I, tabele B, C i D, ⇦ do zużycia produktów energetycznych wykorzystywanych do ogrzewania lub dla celów art. 8 ust. 2 lit. b) i c) oraz do energii elektrycznej w następujących przypadkach:

a) na rzecz zakładów energochłonnych

„Zakład energochłonny" oznacza jednostkę gospodarczą, określoną w art. 19, w przypadku której koszty nabycia produktów energetycznych i energii elektrycznej wynoszą przynajmniej 3,0 % wartości produkcji lub krajowy należny podatek energetyczny wynosi przynajmniej 0,5 % wartości dodanej. ~~W ramach tej definicji, Państwa Członkowskie mogą stosować bardziej rygorystyczne pojęcia, włącznie z wartością sprzedaży, definicjami dotyczącymi procesu i sektora.~~

„Nabycie produktów energetycznych i energii elektrycznej" oznacza rzeczywisty koszt energii nabytej lub wytworzonej w ramach zakładu. Zalicza się do niej jedynie energię elektryczną, ciepło i produkty energetyczne, które są wykorzystywane do

ogrzewania lub dla celów art. 8 ust. 2 lit. b) i c). Włączone są wszystkie podatki poza podatkiem od wartości dodanej, który może zostać odliczony.

„Wartość produkcji" oznacza obrót, włącznie z subwencjami bezpośrednio powiązanymi z ceną produktu, plus lub minus zmiany poziomu zapasów produktów gotowych, ~~niegotowych~~ ⌦ produkcji w toku ⌫ oraz towarów i usług nabytych w celu odsprzedaży, minus towary i usługi nabyte w celu odsprzedaży.

„Wartość dodana" oznacza całkowity obrót podlegający podatkowi od wartości dodanej włącznie ze sprzedażą na wywóz, minus całkowita suma zakupów podlegających podatkowi VAT włącznie z przywozem.

↓ 2003/96/WE
⇨ nowy

~~Państwom Członkowskim, które stosują obecnie krajowe systemy podatku energetycznego, w których energochłonne zakłady są określone zgodnie z kryteriami innymi niż koszty energii w porównaniu z wartością produkcji i należny krajowy podatek energetyczny w porównaniu z wartością dodaną, zostaje przyznany na okres przejściowy nie później niż do dnia 1 stycznia 2007 r. w celu dostosowania definicji określonej w lit. a) akapit pierwszy.~~

b) w przypadku gdy zostały zawarte porozumienia z ~~przedsiębiorstwami~~ ⇨ jednostkami gospodarczymi określonymi w art. 19 ⇦ lub związkami ~~przedsiębiorstw~~ ⇨ takich jednostek gospodarczych ⇦, lub w przypadku gdy wprowadzone zostały w życie systemy zezwoleń handlowych lub równoważne ~~uzgodnienia~~ ⇨ środki ⇦, o ile prowadzą one do osiągania celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej.

⇩ nowy

Dla celów akapitu pierwszego „systemy zezwoleń handlowych" oznaczają systemy zezwoleń handlowych inne niż system unijny w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE [49].

↓ 2003/96/WE

~~2. Nie naruszając art. 4 ust. 1, Państwa Członkowskie mogą stosować poziom opodatkowania obniżany do zera do produktów energetycznych i energii elektrycznej, których definicję przedstawiono w art. 2, gdy są wykorzystywane przez zakłady energochłonne, których definicję przedstawiono w ust. 1 niniejszego artykułu.~~

~~3. Nie naruszając art. 4 ust. 1, Państwa Członkowskie mogą stosować poziom opodatkowania obniżany do 50 % minimalnych poziomów niniejszej dyrektywy, do produktów energetycznych i energii elektrycznej odpowiadających definicji w art. 2, w przypadku gdy są wykorzystywane przez jednostki gospodarcze, jak zdefiniowano w art. 11, które nie są energochłonne, jak zdefiniowano w ust. 1 niniejszego artykułu.~~

---

[49] Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

4. Wobec zakładów korzystających z możliwości określonych w ust. 2 i 3, obowiązują porozumienia, systemy zezwoleń handlowych lub równoważne uzgodnienia określone w ust. 1 lit. b). Porozumienia, systemy zezwoleń handlowych lub równoważne uzgodnienia muszą prowadzić do osiągania celów środowiska lub podwyższenia efektywności energetycznej, zasadniczo równoważnych z tymi jakie byłyby osiągnięte, jeśli przestrzegane byłyby standardowe wspólnotowe stawki minimalne.

Artykuł 18

1. W drodze odstępstwa od przepisów niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie wymienione w załączniku II zostają upoważnione do dalszego stosowania obniżek poziomów opodatkowania lub zwolnień przedstawionych w załączniku II.

Z zastrzeżeniem wcześniejszego przeglądu przez Radę, na podstawie wniosku Komisji, upoważnienie to wygasa dnia 31 grudnia 2006 r. lub w dniu określonym w załączniku II.

2. Nie naruszając okresów wymienionych w ust. 3–13, i pod warunkiem że nie zakłóci to w znacznym stopniu konkurencji, Państwom Członkowskim napotykającym trudności we wprowadzaniu w życie nowych minimalnych poziomów opodatkowania zostanie wyznaczony okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2007 r., szczególnie w celu uniknięcia zagrożenia stabilności cen.

3. Królestwo Hiszpanii może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2007 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR oraz do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu osiągnięcia poziomu 330 EUR. Do dnia 31 grudnia 2009 r. może ponadto stosować specjalną obniżoną stawkę na handlowe zastosowanie olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkować opodatkowaniem na poziomie niższym niż 287 EUR za 1000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2003 r. nie zostaną obniżone. Od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2012 r., może stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkować opodatkowaniem na poziomie niższym niż 302 EUR za 1000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2010 r. nie zostaną obniżone. Specjalna obniżona stawka na handlowe zastosowanie olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny może również być stosowana do taksówek do dnia 1 stycznia 2012 r. W odniesieniu do art. 7 ust. 3 lit. a), może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r., przy definiowaniu celów handlowych, dopuszczalną masę całkowitą wynoszącą nie mniej niż 3,5 ton.

4. Republika Austrii może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2007 r. w celu dostosowania swojego krajowego poziomu opodatkowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR oraz do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu osiągnięcia poziomu 330 EUR. Do dnia 31 grudnia 2009 r., może ponadto stosować specjalną obniżoną stawkę na handlowe zastosowanie olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkować opodatkowaniem na poziomie niższym niż 287 EUR za 1 000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2003 r. nie zostaną obniżone. Od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2012 r., może stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkować opodatkowaniem na poziomie niższym niż 302 EUR za 1 000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2010 r. nie zostaną obniżone.

5. Królestwo Belgii może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2007 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR oraz do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu osiągnięcia poziomu 330 EUR. Do dnia 31 grudnia 2009 r., może ponadto stosować specjalną obniżoną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkować opodatkowaniem na poziomie niższym niż 287 EUR za 1 000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2003 r. nie zostaną obniżone. Od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2012 r., może stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkować opodatkowaniem na poziomie niższym niż 302 EUR za 1 000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2010 r. nie zostaną obniżone.

6. Wielkie Księstwo Luksemburga może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2009 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR oraz do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu osiągnięcia poziomu 330 EUR. Do dnia 31 grudnia 2009 r. może ponadto stosować specjalną obniżoną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkować opodatkowaniem na poziomie niższym niż 272 EUR za 1000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2003 r. nie zostaną obniżone. Od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2012 r., może stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkować opodatkowaniem na poziomie niższym niż 302 EUR za 1 000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2010 r. nie zostaną obniżone.

7. Republika Portugalska może stosować poziomy opodatkowania na produkty energetyczne i energię elektryczną zużywaną w Autonomicznych Regionach Azorów i Maderze, niższe niż minimalne poziomy opodatkowania ustanowione w niniejszej dyrektywie w celu wyrównania kosztów transportu poniesionych z powodu wyspiarskiej natury i rozproszenia wysp w tych regionach.

Republika Portugalska może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2009 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania olejów gazowych, wykorzystywanych jako materiał pędny, do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR oraz do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu osiągnięcia poziomu 330 EUR. Do dnia 31 grudnia 2009 r., może ponadto stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych, wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkować opodatkowaniem na poziomie niższym niż 272 EUR za 1 000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2003 r. nie zostaną obniżone. Od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2012 r., może stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkować opodatkowaniem na poziomie niższym niż 302 EUR za 1 000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2010 r. nie zostają obniżone. Zróżnicowana stawka do handlowego zastosowania olejów gazowych, wykorzystywanych jako materiał pędny, może również być stosowana do taksówek do dnia 1 stycznia 2012 r. W odniesieniu do art. 7 ust. 3 lit. a), może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r. dopuszczalną masę całkowitą wynoszącą nie mniej niż 3,5 ton, przy definiowaniu celów handlowych.

~~Republika Portugalska może stosować do dnia 1 stycznia 2010 r. całkowite lub częściowe zwolnienia w ramach poziomu opodatkowania energii elektrycznej.~~

~~8. Republika Grecka może stosować poziomy opodatkowania do 22 EUR za 1 000 l, niżej niż minimalne stawki ustanowione w niniejszej dyrektywie dla olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny i dla benzyny zużywanej w obszarach administracyjnych Lesbos, Chios, Samos, Dodekanez i Cyclady oraz na następujących Wyspach Egejskich: Thasos, Sporady Północne, Samotraka i Skiros.~~

~~Republika Grecka może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu przekształcenia jej obecnego systemu wejściowego opodatkowania energii elektrycznej na system końcowego opodatkowania energii elektrycznej oraz w celu osiągnięcia nowego minimalnego poziomu opodatkowania dla benzyny.~~

~~Republika Grecka może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR za 1 000 l oraz do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu osiągnięcia poziomu 330 EUR. Do dnia 31 grudnia 2009 r., może ponadto stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkować opodatkowaniem na poziomie niższym niż 264 EUR za 1 000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2003 r. nie zostają obniżone. Od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2012 r. może stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych, wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkować opodatkowaniem na poziomie niższym niż 302 EUR za 1 000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2010 r. nie zostają obniżone. Zróżnicowana stawka do handlowego zastosowania oleju gazowego, wykorzystywanego jako materiał pędny, może być również stosowana do taksówek do dnia 1 stycznia 2012 r. W odniesieniu do art. 7 ust. 3 lit. a), może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r. dopuszczalną całkowitą masę wynoszącą nie mniej niż 3,5 ton, przy definiowaniu celów handlowych.~~

~~9. Irlandia może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r. całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki w ramach poziomu opodatkowania energii elektrycznej.~~

~~10. Republika Francuska może do dnia 1 stycznia 2009 r. stosować całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki dla produktów energetycznych i energii elektrycznej wykorzystywanej przez Państwo, regiony i gminy lub inne podmioty prawa publicznego, w odniesieniu do działalności lub transakcji, w które są one zaangażowane jako władze publiczne.~~

~~Republika Francuska może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2009 r. w celu dostosowania jej obecnego systemu opodatkowania energii elektrycznej do przepisów przedstawionych w niniejszej dyrektywie. W tym okresie, ogólny średni poziom aktualnego lokalnego opodatkowania energii elektrycznej ma być brany pod uwagę w celu ocenienia, czy minimalne stawki przedstawione w niniejszej dyrektywie są przestrzegane.~~

~~11. Republika Włoska może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r. dopuszczalną całkowitą masę wynoszącą nie mniej niż 3,5 ton, przy definiowaniu celów handlowych zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. a).~~

~~12. Republika Federalna Niemiec może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r. dopuszczalną całkowitą masę wynoszącą nie mniej niż 12 ton, przy definiowaniu celów handlowych zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. a).~~

~~13. Królestwo Niderlandów może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r. dopuszczalną całkowitą masę wynoszącą nie mniej niż 12 ton zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. a), przy definiowaniu celów handlowych.~~

~~14. Podczas ustalonych okresów przejściowych Państwa Członkowskie zmniejszają stopniowo istniejące u nich różnice odnoszące się do nowych minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże w przypadku gdy różnica między poziomem krajowym a poziomem minimalnym nie przekracza 3 % poziomu minimalnego, wówczas dane Państwo Członkowskie może czekać do końca tego okresu w celu dostosowania jego poziomu krajowego.~~

⇩ nowy

Artykuł 19

1. Dla celów art. 18 „jednostka gospodarcza” oznacza jednostkę, określoną zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, która samodzielnie, w dowolnym miejscu, dostarcza towary lub świadczy usługi, bez względu na cel i wynik takiej działalności gospodarczej.

Działalność gospodarcza obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców i usługodawców, włącznie z działalnością górniczą i rolniczą oraz wykonywaniem wolnych zawodów.

Krajowe, regionalne i lokalne organy władzy oraz inne podmioty prawa publicznego nie są uważane za jednostki gospodarcze w odniesieniu do działalności, którą podejmują, lub transakcji, których dokonują jako organy publiczne. Przy podejmowaniu takiej działalności lub dokonywaniu takich transakcji są one jednak uważane za jednostki gospodarcze w odniesieniu do tej działalności lub tych transakcji, w przypadku których wykluczenie ich z kategorii jednostek gospodarczych prowadziłoby do znacznych zakłóceń konkurencji.

2. Dla celów ustępu pierwszego jednostka gospodarcza nie może być mniejsza od części przedsiębiorstwa lub osoby prawnej, która z organizacyjnego punktu widzenia stanowi niezależny zakład, to znaczy jest jednostką zdolną do funkcjonowania w oparciu o własne środki.

🡻 2004/74/WE Art. 1 ust. 2 zmieniony sprostowaniem, Dz.U. L 195 z 2.6.2004, s. 26

~~*Artykuł 18a*~~

~~1. W drodze odstępstwa od przepisów niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie wymienione w załączniku III zostają upoważnione do dalszego stosowania obniżek poziomów opodatkowania lub zwolnień przedstawionych w załączniku III.~~

~~Z zastrzeżeniem wcześniejszego przeglądu przez Radę, na podstawie wniosku Komisji, upoważnienie to wygasa dnia 31 grudnia 2006 r. lub w dniu określonym w załączniku III.~~

~~2. Nie naruszając okresów wymienionych w ust. 3–11 i pod warunkiem że nie zakłóci to w znacznym stopniu konkurencji, Państwom Członkowskim napotykającym trudności we wprowadzaniu w życie nowych minimalnych poziomów opodatkowania zostanie wyznaczony okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2007 r., szczególnie w celu uniknięcia zagrożenia stabilności cen.~~

3. Republika Czeska może stosować całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki w ramach poziomu opodatkowania energii elektrycznej, paliw stałych i gazu ziemnego do dnia 1 stycznia 2008 r.

4. Republika Estonii może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego poziomu opodatkowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny do nowego poziomu minimalnego w wysokości 330 EUR za 1000 l. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania oleju gazowego wykorzystywanego jako materiał pędny nie może być niższy, niż 245 EUR za 1000 l.

Republika Estonii może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego poziomu opodatkowania benzyny bezołowiowej, wykorzystywanej jako materiał pędny do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 359 EUR za 1000 l. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania benzyny bezołowiowej nie może być niższy, niż 287 EUR za 1000 l.

Republika Estonii może stosować całkowite zwolnienie z opodatkowania łupków bitumicznych do dnia 1 stycznia 2009 r. Do dnia 1 stycznia 2013 r. może ona również stosować obniżone stawki poziomu opodatkowania łupków bitumicznych, pod warunkiem że nie będzie to skutkować opodatkowaniem na poziomie niższym niż 50 % odpowiedniej wspólnotowej stawki minimalnej od dnia 1 stycznia 2011 r.

Republika Estonii może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego poziomu opodatkowania łupków bitumicznych wykorzystywanych w ciepłownictwie miejskim, do minimalnego poziomu opodatkowania.

Republika Estonii może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu przekształcenia jej obecnego systemu wejściowego opodatkowania energii elektrycznej na system końcowego opodatkowania energii elektrycznej.

5. Republika Łotwy może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2011 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania oleju gazowego i nafty, stosowanych jako materiały pędne, do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR za 1 000 l oraz do dnia 1 stycznia 2013 r. do osiągnięcia poziomu 330 EUR. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania oleju gazowego i nafty nie może być niższy, niż EUR 245 za 1 000 l a od dnia 1 stycznia 2008 r. nie niższy, niż 274 EUR za 1 000 l.

Republika Łotwy może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2011 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania benzyny bezołowiowej, wykorzystywanej jako materiał pędny, do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 359 EUR za 1 000 l. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania benzyny bezołowiowej nie może być niższy, niż 287 EUR za 1 000 l, a od 1 stycznia 2008 r. nie może być niższy, niż 323 EUR za 1 000 l.

Republika Łotwy może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego poziomu opodatkowania ciężkich olejów opałowych wykorzystywanych w ciepłownictwie miejskim, do minimalnego poziomu opodatkowania.

Republika Łotwy może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego systemu opodatkowania energii elektrycznej do odpowiednich minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże od dnia 1 stycznia 2007 r. poziom opodatkowania energii elektrycznej nie może być niższy, niż 50 % od odpowiednich minimalnych stawek wspólnotowych.

Republika Łotwy może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2009 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania węgla i koksu do odpowiednich

~~minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże od dnia 1 stycznia 2007 r. poziom opodatkowania węgla i koksu nie może być niższy, niż 50 % od odpowiednich minimalnych stawek wspólnotowych.~~

~~6. Republika Litwy może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2011 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania oleju gazowego i nafty stosowanych jako materiały pędne, do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR za 1 000 l oraz do dnia 1 stycznia 2013 r. do osiągnięcia poziomu 330 EUR. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania oleju gazowego i nafty nie może być niższy, niż EUR 245 za 1 000 l, a od dnia 1 stycznia 2008 r. nie może być niższy, niż EUR 274 za 1 000 l.~~

~~Republika Litwy może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2011 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania benzyny bezołowiowej, wykorzystywanej jako materiał pędny, do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 359 EUR za 1 000 l. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania benzyny bezołowiowej nie może być niższy, niż 287 EUR za 1 000 l, a od 1 dnia stycznia 2008 r. nie może być niższy, niż 323 EUR za 1 000 l.~~

~~7. Republika Węgier może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego poziomu opodatkowania energii elektrycznej, gazu ziemnego, węgla i koksu, wykorzystywanych dla potrzeb ciepłownictwa miejskiego, do odpowiednich minimalnych stawek opodatkowania.~~

~~8. Republika Malty może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania energii elektrycznej. Jednakże od dnia 1 stycznia 2007 r. poziomy opodatkowania energii elektrycznej nie mogą być niższe, niż 50 % od odpowiednich minimalnych stawek wspólnotowych.~~

~~Republika Malty może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego poziomu opodatkowania oleju gazowego i nafty, stosowanych jako materiały pędne, do minimalnego poziomu wynoszącego 330 EUR za 1 000 l. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziomy opodatkowania oleju gazowego i nafty, stosowanych jako materiały pędne, nie mogą być niższe niż EUR 245 za 1 000 l.~~

~~Republika Malty może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego poziomu opodatkowania benzyny bezołowiowej oraz benzyny ołowiowej, wykorzystywanych jako materiały pędne, do odpowiednich minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziomy opodatkowania benzyny bezołowiowej oraz benzyny ołowiowej nie mogą być niższe, niż odpowiednio 287 EUR za 1 000 l i 337 EUR za 1 000 l.~~

~~Republika Malty może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego poziomu opodatkowania gazu ziemnego wykorzystywanego jako paliwo do ogrzewania do odpowiednich minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże od dnia 1 stycznia 2007 r. stawki efektywne stosowane do gazu ziemnego nie mogą być niższe, niż 50 % odpowiednich minimalnych stawek wspólnotowych.~~

~~Republika Malty może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2009 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania paliw stałych do odpowiednich minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże od dnia 1 stycznia 2007 r. stawki efektywne stosowane do odnośnych produktów energetycznych nie mogą być niższe, niż 50 % od odpowiednich minimalnych stawek wspólnotowych.~~

~~9. Rzeczpospolita Polska może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2009 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania benzyny bezołowiowej, wykorzystywanej jako materiał pędny, do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 359~~

~~EUR za 1 000 l. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania benzyny bezołowiowej nie może być niższy, niż 287 EUR za 1 000 l.~~

~~Rzeczpospolita Polska może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania jej obecnego poziomu opodatkowania oleju gazowego wykorzystywanego jako materiał pędny, do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR za 1 000 l, a do dnia 1 stycznia 2012 r. do poziomu 330 EUR. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania oleju gazowego nie może być niższy, niż EUR 245 za 1 000 l, a od dnia 1 stycznia 2008 r. nie może być niższy, niż 274 EUR za 1 000 l.~~

~~Rzeczpospolita Polska może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2008 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania ciężkiego oleju opałowego do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 15 EUR za 1 000 kg. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania ciężkiego oleju opałowego nie może być niższy, niż 13 EUR za 1 000 kg.~~

~~Rzeczpospolita Polska może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania węgla i koksu, stosowanego w ciepłownictwie miejskim, do odnośnego minimalnego poziomu opodatkowania.~~

~~Rzeczpospolita Polska może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania węgla i koksu używanego dla innych potrzeb grzewczych, niż w ciepłownictwie miejskim do odpowiednich minimalnych poziomów opodatkowania.~~

~~Rzeczpospolita Polska może, do dnia 1 stycznia 2008 r., stosować całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki dla oleju gazowego wykorzystywanego jako paliwo do ogrzewania przez szkoły, przedszkola i inne placówki publiczne, w związku z działalnością lub transakcjami, w których występują jako instytucje publiczne.~~

~~Rzeczpospolita Polska może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2006 r. w celu dostosowania swojego systemu opodatkowania energii elektrycznej do ram wspólnotowych.~~

~~10. Republika Słowenii może stosować, pod kontrolą fiskalną, całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki poziomu opodatkowania gazu ziemnego. Całkowite lub częściowe zwolnienie lub obniżka może być stosowane do maja 2014 r. lub – jeśli nastąpi to przed tą datą – do chwili osiągnięcia przez gaz ziemny 25 % udziału w krajowym zużyciu energii. Jednakże z chwilą osiągnięcia 20 % udziału gazu ziemnego w krajowym zużyciu energii, Republika Słowenii musi stosować jednoznacznie dodatni poziom opodatkowania, który powinien wzrastać z roku na rok tak, aby na koniec powyższego okresu osiągnął przynajmniej stawkę minimalną.~~

~~11. Republika Słowacji może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania energii elektrycznej i gazu ziemnego wykorzystywanego jako paliwo do ogrzewania, do odpowiednich minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże od dnia 1 stycznia 2007 r. poziom opodatkowania energii elektrycznej i gazu ziemnego, wykorzystywanego jako paliwo do ogrzewania, nie mogą być niższe, niż 50 % od odpowiednich minimalnych stawek wspólnotowych.~~

~~Republika Słowacji może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2009 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania paliw stałych do odpowiednich minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże od dnia 1 stycznia 2007 r. poziom opodatkowania paliw stałych nie może być niższy, niż 50 % od odpowiednich minimalnych stawek wspólnotowych.~~

~~12. Podczas ustalonych okresów przejściowych, Państwa Członkowskie zmniejszają stopniowo istniejące u nich różnice odnoszące się do nowych minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże w przypadku gdy różnica między poziomem krajowym a poziomem minimalnym nie przekracza 3 % poziomu minimalnego, wówczas dane Państwo Członkowskie może czekać do końca tego okresu w celu dostosowania swojego poziomu krajowego.~~

🡻 2004/75/WE Art. 1 ust. 1 zmieniony sprostowaniem, Dz.U. L 195 z 2.6.2004, s. 31

~~*Artykuł 18b*~~

~~1. Nie naruszając okresów określonych w ust. 2, i pod warunkiem że nie zakłóci to w znacznym stopniu konkurencji, Państwa Członkowskie mające trudności we wprowadzaniu w życie nowych minimalnych poziomów opodatkowania, mogą uzyskać pozwolenie na wprowadzenie okresu przejściowego do dnia 1 stycznia 2007 r., w szczególności w celu uniknięcia zagrożenia stabilności cen.~~

~~2. Republika Cypru może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2008 r. w celu dostosowania swojego krajowego poziomu opodatkowania oleju gazowego i nafty, wykorzystywanych jako materiał napędowy, do nowego poziomu minimalnego w wysokości 302 EUR za 1 000 l oraz do dnia 1 stycznia 2010 r. do osiągnięcia poziomu 330 EUR. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania oleju gazowego i nafty, wykorzystywanych jako materiał napędowy, nie może być niższy niż 245 EUR za 1 000 l.~~

~~Republika Cypru może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania swojego krajowego poziomu opodatkowania benzyny bezołowiowej, wykorzystywanej jako materiał napędowy, do nowego poziomu minimalnego w wysokości 359 EUR za 1000 l. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania benzyny bezołowiowej nie może być niższy niż 287 EUR za 1000 l.~~

~~3. W czasie ustalonych okresów przejściowych, Państwa Członkowskie zmniejszają stopniowo istniejące u nich różnice w odniesieniu do nowych minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże w przypadku gdy różnica między poziomem krajowym a poziomem minimalnym nie przekracza 3 % poziomu minimalnego, wówczas dane Państwo Członkowskie może czekać do końca tego okresu w celu dostosowania jego poziomu krajowego.~~

🡻 2003/96/WE (dostosowany)
⇨ nowy

Artykuł ~~19~~20

1. Oprócz przepisów ~~przedstawionych~~ określonych w poprzednich artykułach, w szczególności w art. ~~5~~ ⌦ 14 ⌫, ⌦ 15 ⌫, ~~15~~16, ⌦ 17 ⌫ i ~~17~~18, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może ⇨ przyjąć akty wykonawcze ⇦ ~~upoważnić~~ ⌦ upoważniające ⌫ każde ~~P~~państwo ~~C~~członkowskie do wprowadzenia dalszych zwolnień lub obniżek ~~na podstawie~~ ze szczególnych ~~rozważań~~ względów politycznych. ⇨ W razie konieczności, ze względu na ochronę środowiska i zdrowia ludzkiego, w tym zmniejszenie zanieczyszczenia powietrza, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może

przyjąć akty wykonawcze upoważniające każde państwo członkowskie do wprowadzenia specjalnych podwyższonych stawek stanowiących odstępstwo od rankingu między minimalnymi poziomami opodatkowania określonymi w załączniku I. ⇦

Państwo ~~C~~członkowskie pragnące wprowadzić ~~taki środek~~ ⌦ te środki ⌫ powiadamia o tym Komisję oraz dostarcza Komisji wszelkie właściwe i konieczne informacje.

Komisja bada wniosek, biorąc pod uwagę, między innymi, prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, konieczność zapewnienia uczciwej konkurencji oraz politykę zdrowotną, w dziedzinie środowiska, energetyczną i transportową ~~Wspólnoty~~⌦ Unii ⌫.

W terminie trzech miesięcy od otrzymania wszystkich właściwych i koniecznych informacji~~.~~ Komisja przedstawia ~~propozycję~~ ⌦ wniosek dotyczący ⌫ upoważnienia przez Radę do wprowadzenia takiego środka ~~przez Radę,~~ ~~albo~~ lub powiadamia Radę o przyczynach, dla jakich nie przedstawiła ~~propozycji~~ ⌦ wniosku dotyczącego ⌫ upoważnienia do wprowadzenia takiego środka.

2. Upoważnienia określone w ust. 1 są przyznawane maksymalnie na okres 6 lat, z możliwością odnowienia zgodnie z procedurą przedstawioną w ust. 1.

3. Jeśli Komisja uzna, że ~~zwolnienia lub obniżki~~ ⇨ środki ⇦ przewidziane w ust. 1~~.~~ nie mogą być dłużej utrzymywane, szczególnie ze względów uczciwej konkurencji lub zakłócenia funkcjonowania rynku wewnętrznego, lub ze względów ~~wspólnotowej~~ ⌦ unijnej ⌫ polityki w obszarach zdrowia, ochrony środowiska, energii i transportu, przedstawia Radzie ~~właściwe~~ odpowiednie ~~propozycje~~ ⌦ wnioski ⌫ . Rada podejmuje jednomyślną decyzję odnośnie do takich ~~propozycji~~ ⌦ wniosków ⌫ .

Artykuł ~~20~~21

1. Jedynie następujące produkty energetyczne podlegają przepisom dotyczącym kontroli i przemieszczania ~~dyrektywy 92/12/EWG~~dyrektywy 2008/118/WE:

a) produkty objęte kodami CN 1507–1518, jeśli są przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe;

⇩ nowy

b) produkty objęte kodami CN 2207, 2208 90 91 i 2208 90 99, jeśli są przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe oraz są zwolnione z ujednoliconego podatku akcyzowego od alkoholu i napojów alkoholowych zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. a) lub b) dyrektywy 92/83/WE[50];

🡻 2003/96/WE (dostosowany)
➔1 2018/552 Art. 1 ust. 3 lit. a)
➔2 2018/552 Art. 1 ust. 3 lit. b)
➔3 2018/552 Art. 1 ust. 3 lit. c)
➔4 2018/552 Art. 1 ust. 3 lit. d)
⇨ nowy

~~b~~c) produkty objęte kodami CN 2707 10, 2707 20, 2707 30 i 2707 50;

---

[50] Dyrektywa Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 21).

~~c~~d) produkty objęte kodami CN ➔1 2710 12 do 2710 19 68 ⇨ i 2710 19 71 do 2710 19 99 ⇦ i 2710 20 do 2710 20 39 oraz 2710 20 90 (wyłącznie w odniesieniu do produktów, których mniej niż 90 % objętości (włączając straty) destyluje w temperaturze 210 °C i których co najmniej 65 % objętości (włączając straty) destyluje w temperaturze 250 °C według metody ISO 3405 (równoważnej metodzie ASTM D 86)) ←. Jednakże przy produktach objętych kodami CN ➔2 2710 12 21 ←, ➔3 2710 12 25 ← i ➔4 2710 19 29 i 2710 20 90 (wyłącznie w odniesieniu do produktów, których mniej niż 90 % objętości (włączając straty) destyluje w temperaturze 210 °C i których co najmniej 65 % objętości (włączając straty) destyluje w temperaturze 250 °C według metody ISO 3405 (równoważnej metodzie ASTM D 86)) ←, ⇨ oraz 2710 19 71 do 2710 19 99, ⇦ przepisy dotyczące kontroli i przemieszczania stosują się jedynie do sytuacji, kiedy produkty te są przemieszczane ⌦ w handlu ⌫ luzem;

~~d~~e) produkty objęte kodami CN 2711 (z wyłączeniem 2711 11, 2711 21 i 2711 29);

~~e~~f) produkty objęte kodem CN 2901 10;

~~f~~g) produkty objęte kodami CN 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 i 2902 44;

~~g~~h) produkty objęte kodem CN 2905 11 00, nie~~=~~będące pochodzenia syntetycznego, jeśli są przeznaczone do ~~stosowania~~wykorzystania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe;

⇩ nowy

i) produkty objęte kodami CN 2909 19 10 i 2909 19 90, przy czym jeśli te ostatnie są przeznaczone do wykorzystania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe;

j) produkty objęte kodami CN 3403. Przepisy dotyczące kontroli i przemieszczania stosuje się jedynie do sytuacji, kiedy produkty te są przemieszczane w handlu luzem;

k) produkty objęte kodami CN 3811;

l) produkty objęte kodami CN 3814, jeśli są przeznaczone do wykorzystania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe. Przepisy dotyczące kontroli i przemieszczania stosuje się jedynie do sytuacji, kiedy produkty te są przemieszczane w handlu luzem;

m) produkty objęte kodami CN 3823 19, jeśli są przeznaczone do wykorzystania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe.

🡻 2003/96/WE

~~h~~n) produkty objęte kodami CN 3824 99 86, 3824 99 92 (wyłączając preparaty przeciwrdzewne zawierające aminy jako składniki aktywne i złożone rozpuszczalniki nieorganiczne i rozcieńczalniki do lakierów i produktów podobnych), 3824 99 93, 3824 99 96 (wyłączając preparaty przeciwrdzewne zawierające aminy jako składniki aktywne i złożone rozpuszczalniki nieorganiczne i rozcieńczalniki do lakierów i produktów podobnych), 3826 00 10 i 3826 00 90, jeśli są przeznaczone do ~~stosowania~~wykorzystania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe~~.~~;

⇩ nowy

Dla celów ust. 1 „przemieszczanie w handlu luzem” oznacza niepakowany produkt transportowany w kontenerach stanowiących integralną część środka transportu (takiego jak cysterna drogowa, wagony, cysterny kolejowe, zbiornikowce) lub w cysternach ISO. Termin ten obejmuje również niepakowany produkt transportowany w innych pojemnikach o pojemności przekraczającej 210 litrów.

🡻 2003/96/WE (dostosowany)
⇨ nowy

2. Jeśli ~~P~~państwo ~~C~~członkowskie ~~uzna~~ ⌦ stwierdzi ⌫, że produkty energetyczne inne niż te określone w ust. 1~~,~~ są przeznaczone do wykorzystania, oferowane na sprzedaż lub wykorzystywane jako paliwo do ogrzewania, paliwo silnikowe lub w inny sposób~~, są~~ stwarzają okazj~~ą~~ę do oszustw podatkowych, ~~ich~~ unikania opodatkowania lub nadużyć podatkowych, powiadamia niezwłocznie Komisję. Przepis ten stosuje się również do energii elektrycznej. Komisja przekazuje to powiadomienie innym ~~P~~państwom ~~C~~członkowskim w terminie jednego miesiąca od dnia jego otrzymania. ⇨ W terminie dwóch miesięcy od tego powiadomienia państwa członkowskie przekazują Komisji swoje opinie dotyczące wykrytej praktyki oszustw podatkowych, unikania opodatkowania lub nadużyć podatkowych w odniesieniu do tych produktów energetycznych i energii elektrycznej. Na podstawie opinii otrzymanych od państw członkowskich i w przypadku, gdy istnieje zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego lub dla środowiska, Komisja przyjmuje akty wykonawcze ⇦ ~~Decyzja odnośnie do tego,~~ w celu ⇨ określenia, że ⇦ ~~czy dane produkty powinny podlegać~~ przepis~~om~~y dotyczące kontroli i przemieszczani~~a~~ua zawarte w ~~dyrektywy 92/12/EWG~~ dyrektywie 2008/118/WE ⇨ mają być stosowane do tych produktów. Te akty wykonawcze przyjmuje się ⇦ ~~jest podejmowana~~ zgodnie z procedurą ⌦ sprawdzającą ⌫ ~~ustanowioną~~ ⌦, o której mowa ⌫ w art. 28 ust. 2.

3. Państwa ~~C~~członkowskie mogą w ramach uzgodnień dwustronnych~~,~~ odstąpić od niektórych lub wszystkich środków kontroli ~~przedstawionych~~ określonych w ~~dyrektywie 92/12/EWG~~ dyrektywie 2008/118/WE~~,~~ w odniesieniu do niektórych lub wszystkich produktów określonych w ust. 1 ⌦ niniejszego artykułu ⌫, w takim zakresie, w jakim nie są one objęte art. 7, 8 i ~~–~~ 9 niniejszej dyrektywy. Takie uzgodnienia nie mają wpływu na ~~P~~państwa ~~C~~członkowskie, które nie są ich stroną. Wszystkie takie uzgodnienia dwustronne są notyfikowane Komisji, która powiadamia inne ~~P~~państwa ~~C~~członkowskie.

Artykuł ~~21~~22

1. Poza przepisami ogólnymi definiującymi zdarzenie powodujące powstanie zobowiązania podatkowego i przepisami dotyczącymi uiszczania podatków ~~przedstawionymi~~ określonymi w ~~dyrektywie 92/12/EWG~~ dyrektywie 2008/118/WE, kwota opodatkowania ~~od~~ produktów energetycznych staje się wymagalna również przy wystąpieniu jednego ze zdarzeń powodujących powstanie ~~obowiązku~~ zobowiązania podatkowego ~~zgodnie z~~ wymienionych w art. 2 ust. 3 niniejszej dyrektywy.

~~2. Dla celów niniejszej dyrektywy uznaje się, że pojęcie „produkcja” w art. 4 lit. c) i art. 5 ust. 1 dyrektywy 92/12/EWG obejmuje, w stosownych przypadkach, pojęcie „wydobywanie”.~~

~~3~~2. Zużycie produktów energetycznych na terenie zakładu produkującego produkty energetyczne nie jest uważane za zdarzenie powodujące powstanie zobowiązania

podatkowego, jeśli zużyciu ulegają produkty energetyczne produkowane na terenie zakładu. Państwa ~~C~~członkowskie mogą uznać także zużycie energii elektrycznej i innych produktów energetycznych niewyprodukowanych na terenie takiego zakładu oraz zużycie produktów energetycznych i energii elektrycznej na terenie zakładu produkującego paliwa, wykorzystywanych do wytwarzania energii elektrycznej, jako nie=powodujące powstania zdarzenia powodującego powstanie zobowiązania podatkowego. W przypadku gdy zużycie następuje na cele nie=związane z ~~produkcją~~ wytwarzaniem produktów energetycznych, w szczególności do napędu pojazdów, wówczas jest to uznawane za zdarzenie powodujące powstanie zobowiązania podatkowego.

~~4~~3. Państwa ~~C~~członkowskie mogą także przewidzieć, że podatki ~~na~~ od produkt~~y~~ów energetyczn~~e~~ych i energi~~ę~~i elektryczn~~ą~~ej stają się wymagalne, gdy zostanie ustalone, że warunek dla końcowego zużycia, ustanowiony w przepisach krajowych do celów obniżonego poziomu opodatkowania lub zwolnienia, nie jest lub przestaje być spełniany.

~~5~~4. Dla celów stosowania art. ~~5~~2 i ~~6~~7 ~~dyrektywy 92/12/EWG~~ dyrektywy 2008/118/WE, energia elektryczna, ~~i~~ gaz ziemny ⇨ i wodór ⇦ podlegają podatkom, które stają się wymagalne w momencie dostawy przez dystrybutora lub redystrybutora. W przypadku gdy dostawa do celów zużycia ma miejsce w ~~P~~państwie ~~C~~członkowskim, w którym dystrybutor lub redystrybutor nie prowadzi działalności gospodarczej, wówczas podatek ~~P~~państwa ~~C~~członkowskiego miejsca dostawy jest ~~uiszczany przez~~ wymagalny od spółk~~ę~~i, która musi być zarejestrowana w tym ~~P~~państwie ~~C~~członkowskim miejsca dostawy. W każdym przypadku ~~P~~podatek jest nakładany i pobierany ~~w~~ ~~każdym przypadku~~ zgodnie z procedurami ustanowionymi przez każde ~~P~~państwo ~~C~~członkowskie.

⇩ nowy

Dla celów akapitu pierwszego instalacje magazynowania energii elektrycznej i transformatory energii elektrycznej można uznać za redystrybutorów, gdy dostarczają energię elektryczną.

🡻 2003/96/WE (dostosowany)
⇨ nowy

~~Nie naruszając~~ Niezależnie od akapitu pierwszego~~,~~ ~~P~~państwa ~~C~~członkowskie mają prawo ustalać zdarzenie powodujące powstanie zobowiązania podatkowego, w przypadku gdy nie ma powiązań między ich gazociągami i gazociągami innych ~~P~~państw ~~C~~członkowskich.

Jednostka produkująca energię elektryczną na swoje własne potrzeby jest uważana za dystrybutora. ~~Bez względu na przepisy~~ Niezależnie od art.~~ 14 ust. 1 lit. a)~~ ⌦ 13 ⌫~~,~~ ~~P~~państwa ~~C~~członkowskie mogą zwalniać z opodatkowania drobnych producentów energii elektrycznej, pod warunkiem że opodatkowują oni produkty energetyczne wykorzystywane do produkcji tej energii elektrycznej.

Dla celów stosowania art. ~~5~~2 i ~~6~~7 ~~dyrektywy 92/12/EWG~~ ⌦ dyrektywy 2008/118/WE ⌫~~,~~ węgiel, koks, ~~i~~ węgiel brunatny ⇨ i produkty objęte kodami CN 2703, 4401 i 4402 ⇦ podlegają podatkom, które stają się wymagalne w momencie dostawy przez spółki, które muszą być w tym celu zarejestrowane przez odpowiednie władze. Władze te mogą zezwolić producentowi, ~~podmiotowi gospodarczemu~~ handlowcowi, importerowi lub przedstawicielowi ~~fiskalnemu~~ podatkowemu na przejęcie zobowiązań podatkowych nałożonych na zarejestrowaną spółkę. Podatek jest nakładany i pobierany zgodnie z procedurami ustanowionymi ~~w~~ przez każd~~ym~~e ~~P~~państwi~~e~~o ~~C~~członkowski~~m~~e.

~~6~~5. Państwa ~~C~~członkowskie nie muszą traktować następujących ~~zdarzeń~~ operacji jako „wytwarzania produktów energetycznych”:

a) ~~zdarzenia~~ operacje, podczas których jako produkt uboczny pozyskiwane są małe ilości produktów energetycznych;

b) ~~zdarzenia~~ operacje, przez które podmiot wykorzystujący produkt energetyczny umożliwia jego ponowne użycie w jego własnym przedsiębiorstwie, pod warunkiem że kwota podatków już uiszczonych od takiego produktu nie jest mniejsza niż kwota podatków, które byłyby należne, gdyby ponownie użyty produkt energetyczny podlegał znowu opodatkowaniu;

c) ~~zdarzenie~~ operacja polegając~~e~~a na mieszaniu produktów energetycznych z innymi produktami energetycznymi lub innymi materiałami, poza zakładem produkcyjnym lub składem podatkowym, pod warunkiem że:

(i) podatki od części składowych zostały wcześniej zapłacone; i

(ii) zapłacona kwota nie jest niższa od kwoty podatku, który byłby wymagalny od mieszanki.

Warunek podany w ppkt (i) nie ma zastosowania, w przypadku gdy mieszanka jest zwolniona z opodatkowania ze względu na ~~do~~ szczególne~~go~~ zastosowani~~a~~e.

Artykuł ~~22~~23

W przypadku zmiany stawek podatkowych, zapasy magazynowe produktów energetycznych przekazane już do zużycia mogą zostać objęte podwyżką lub obniżką podatku.

Artykuł ~~23~~24

Państwa ~~C~~członkowskie mogą zwrócić kwoty już zapłaconych podatków od zanieczyszczonych lub przypadkowo zmieszanych produktów energetycznych odesłanych do składu podatkowego w celu recyklingu.

Artykuł ~~24~~25

1. Produkty energetyczne przekazane do zużycia w ~~P~~państwie ~~C~~członkowskim, znajdujące się w standardowych zbiornikach użytkowych pojazdów silnikowych i przeznaczone do wykorzystania jako paliwo przez te same pojazdy, jak również w specjalnych kontenerach, i przeznaczone do wykorzystania w trakcie transportu dla funkcjonowania systemów, w jakie wyposażone są te kontenery, nie podlegają opodatkowaniu w żadnym innym ~~P~~państwie ~~C~~członkowskim.

2. Dla celów niniejszego artykułu: „~~zbiorniki standardowe~~standardowe zbiorniki” oznaczają:

~~– zbiorniki trwale zamontowane przez wytwórcę we wszystkich pojazdach silnikowych tego samego rodzaju jak dany pojazd i, których trwałe zamontowanie umożliwia bezpośrednie wykorzystanie paliwa, zarówno w celu napędu jak i, w odpowiednim przypadku, funkcjonowania systemów chłodniczych lub innych systemów, podczas transportu. Zbiorniki gazu zamontowane w pojazdach silnikowych zaprojektowanych dla bezpośredniego wykorzystania gazu jako paliwa oraz zbiorniki zamontowane w innych systemach, w jakie pojazd ten może być wyposażony, są również uważane za zbiorniki standardowe;~~

~~– zbiorniki trwale zamontowane przez wytwórcę we wszystkich kontenerach tego samego typu, jak kontener, o którym mowa i, których trwałe zamontowanie umożliwia bezpośrednie wykorzystanie paliwa do funkcjonowania systemów chłodniczych i innych systemów podczas transportu, w jakie specjalne kontenery są wyposażone.~~

~~„Kontener specjalny" oznacza jakikolwiek kontener wyposażony w specjalne urządzenia, zaprojektowane dla systemów chłodniczych, natleniających, izolacji cieplnej lub innych systemów.~~

⇩ nowy

a) zbiorniki trwałe zamontowane w pojeździe silnikowym przez wytwórcę lub stronę trzecią, które zgodnie z dokumentami rejestracyjnymi i świadectwem przydatności do ruchu drogowego pojazdu spełniają obowiązujące wymogi techniczne i bezpieczeństwa oraz których trwałe zamontowanie umożliwia bezpośrednie wykorzystanie paliwa zarówno w celu napędu, jak i – w odpowiednim przypadku – funkcjonowania podczas transportu układów chłodniczych lub innych układów, w tym zbiorniki gazu zamontowane w pojazdach silnikowych zaprojektowanych dla bezpośredniego wykorzystania gazu jako paliwa oraz zbiorniki zamontowane w innych systemach, w jakie pojazd ten może być wyposażony;

b) zbiorniki trwałe zamontowane w kontenerze specjalnym przez wytwórcę lub stronę trzecią, które zgodnie z dokumentami rejestracyjnymi kontenera spełniają obowiązujące wymogi techniczne i bezpieczeństwa oraz których trwałe zamontowanie umożliwia bezpośrednie wykorzystanie paliwa do funkcjonowania podczas transportu układów chłodniczych lub innych układów, w które wyposażone są kontenery specjalne.

Dla celów niniejszego artykułu „kontener specjalny" oznacza jakikolwiek kontener wyposażony w specjalne urządzenia, zaprojektowane dla układów chłodniczych, natleniających, izolacji cieplnej lub innych układów.

🡻 2003/96/WE (dostosowany)
⇨ nowy

Artykuł ~~25~~26

1. Państwa ~~C~~członkowskie powiadamiają Komisję o poziomach opodatkowania, jakie stosują do produktów wymienionych w art. 2, dnia 1 stycznia każdego roku oraz po każdej zmianie w prawie krajowym ⇨; podają również odnośne ilości tych produktów ⇦.

2. W przypadku gdy poziomy opodatkowania stosowane przez ~~P~~państwa ~~C~~członkowskie są wyrażone w jednostkach miar innych niż te określone dla każdego produktu w art. 7–10, ~~P~~państwa ~~C~~członkowskie powiadamiają również o odpowiadających im poziomach opodatkowania, po dokonaniu przeliczenia na te jednostki.

Artykuł ~~26~~27

1. Państwa ~~C~~członkowskie informują Komisję o środkach podjętych na mocy art. ⌦ 13–18 ⌫ ~~5, art. 14 ust. 2, art. 15 i 17~~.

2. Środki takie jak zwolnienia podatkowe, obniżki ~~podatkowe~~ podatku, zróżnicowanie podatkowe i zwroty podatków w rozumieniu niniejszej dyrektywy mogą stanowić pomoc państwa~~, o której~~ i w tych przypadkach ~~musi zostać powiadomiona~~ muszą zostać zgłoszone

Komisjai na mocy ~~art. 88~~ ⌦ 108 ⌫ ust. 3 Traktatu ⌦ o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⌫.

Informacje przekazane Komisji na podstawie niniejszej dyrektywy nie zwalniają ~~P~~państw ~~C~~członkowskich z obowiązku ~~powiadamiania~~ zgłoszenia na mocy art. ~~88~~ ⌦ 108 ⌫ ust. 3 Traktatu ⌦ o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⌫.

~~3. Zobowiązanie do informowania Komisji, zgodnie z ust. 1, o środkach podjętych na mocy art. 5, nie zwalnia Państw Członkowskich z jakichkolwiek zobowiązań powiadamiania, zgodnie z dyrektywą 83/189/EWG.~~

Artykuł ~~27~~28

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet ds. Podatk~~ówu~~ Akcyzow~~ychego~~ określony w art. ~~24 ust. 14~~3 ~~dyrektywy 92/12/EWG~~dyrektywy 2008/118/WE. ⇨ Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. ⇦

2. W przypadku ~~dokonania odniesienia~~ odesłania do niniejszego ustępu~~,~~ stosuj~~ą~~ące się art. 5 ~~i 7 decyzji 1999/468/WE~~ rozporządzenia (UE) 182/2011[51].

~~Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.~~

~~3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.~~

⇩ nowy

Artykuł 29

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 8 i art. 5 ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 1 stycznia 2023 r.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 8 i art. 5 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa[52].

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 8 i art. 5 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Rada nie wyraziła sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania

---

[51] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

[52] Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

tego aktu Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, Rada poinformowała Komisję, że nie wniesie sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Rady.

7. Komisja informuje Parlament Europejski o przyjęciu aktów delegowanych, o wszelkich sprzeciwach wobec nich oraz o odwołaniu przekazania uprawnień przez Radę.

↓ 2003/96/WE (dostosowany)
⇨ nowy

Artykuł ~~28~~30

1. Państwa ~~C~~członkowskie przyjmują i ~~o~~publikują ~~przepisy ustawowe,~~ ⌦ do dnia ⌫ ⇨ [31 grudnia 2022 r.] ⇦ ⌦ przepisy ustawowe, ⌫ wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania ⌦ art. 1 ust. 2, art. 2 ust. 1 lit. b)–o), art. 2 ust. 3 akapity drugi, trzeci i czwarty, art. 2 ust. 4–8, art. 3, art. 5, art. 7, art. 8 ust. 1, art. 9 ust. 1, art. 13, art. 14 i 15, art. 16 lit. b) ostatnie zdanie, art. 16 lit. c), d) i e), art. 17, art. 18, art. 19, art. 21 ust. 1 lit. b), art. 21 ust. 1 lit. d), art. 21 ust. 1 lit. i)–m), art. 21 ust. 1 akapit drugi, art. 21 ust. 2, art. 22 ust. 1, art. 22 ust. 4, art. 25 ust. 2, art. 26 ust. 1, art. 28, art. 29, art. 30, art. 31 oraz załącznika I ⌫ ~~niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 2003 r.~~. Państwa ~~C~~członkowskie ~~niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję~~⌦ niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów ⌫ .

~~2.~~Państwa ~~C~~członkowskie stosują te przepisy od dnia ⇨ [1 stycznia 2023 r.] ⇦ ~~1 stycznia 2004 r., z wyłączeniem przepisów ustanowionych w art. 16 i art. 18 ust. 1, które mogą być stosowane przez Państwa Członkowskie od dnia 1 stycznia 2003 r~~.

~~3.~~ Przepisy przyjęte przez ~~P~~państwa ~~C~~członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. ⌦ Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Sposób dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określany jest przez państwa członkowskie ⌫ ~~Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie~~.

~~4~~2. Państwa ~~C~~członkowskie przekazują Komisji tekst~~y~~ podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

~~*Artykuł 29*~~

~~Rada, stanowiąc na podstawie sprawozdania, oraz w odpowiednim przypadku, na wniosek Komisji, bada w regularnych odstępach zwolnienia i obniżki oraz minimalne poziomy opodatkowania ustanowione w niniejszej dyrektywie i, stanowiąc jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim, przyjmuje konieczne środki. Komisja w swoim sprawozdaniu, a Rada w swojej ocenie uwzględniają prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, rzeczywistą wartość minimalnych poziomów opodatkowania oraz ogólne cele Traktatu.~~

⇩ nowy

Artykuł 31

Co pięć lat i po raz pierwszy pięć lat od dnia 1 stycznia 2023 r. Komisja przedstawia Radzie sprawozdanie na temat stosowania niniejszej dyrektywy.

Sprawozdanie Komisji obejmuje między innymi zbadanie minimalnego poziomu opodatkowania, wpływ innowacji i rozwoju technologicznego, w szczególności na efektywność energetyczną, wykorzystanie energii elektrycznej w transporcie oraz uzasadnienie zwolnień podatkowych, obniżenia podatku i zróżnicowania podatkowego, które przewidziano w dyrektywie. W sprawozdaniu uwzględnia się prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, względy środowiskowe i społeczne, rzeczywistą wartość minimalnych poziomów opodatkowania oraz odpowiednie szersze cele Traktatów.

🡻 2003/96/WE (dostosowany) ⇨ nowy

Artykuł ~~30~~32

~~Nie naruszając przepisów art. 28 ust. 2,~~ ~~d~~Dyrektyw~~y~~a ⌦ 2003/96/WE, ⌫ ~~92/81/EWG i 92/82/EWG~~ ⌦ zmieniona aktami wymienionymi w załączniku II część A, ⌫ ~~tracą~~ ⌦ traci ⌫ moc ⌦ ze skutkiem ⌫ od dnia ⇨ 1 stycznia 2023 r. ⇦ ~~31 grudnia 2003 r.~~, ⌦ bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminu transpozycji do prawa krajowego dyrektywy określonej w załączniku II część B ⌫ .

🡻 2004/75/WE Art. 1 ust. 2 zmieniony sprostowaniem, Dz.U. L 195 z 2.6.2004, s. 31 (dostosowany)

Odesłania do uchylonych dyrektyw~~, które utraciły moc, należy rozumieć~~ odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy ⌦, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku III ⌫ .

🡻 2003/96/WE (dostosowany)

Artykuł ~~31~~33

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie ⌦ dwudziestego ⌫ ~~z~~ dni~~em~~a ⌦ po ⌫ jej opublikowani~~a~~u w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⌦ Art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 1 lit. a), art. 2 ust. 2, art. 2 ust. 3 akapit pierwszy, art. 4, art. 6, art. 8 ust. 2, art. 10, art. 11, art. 12, art. 16 lit. a), art. 16 lit. b), art. 20, art. 21 ust. 1 lit. a), art. 21 ust. 1 lit. c), art. 21 ust. 1 lit. e)–h), art. 21 ust. 1 lit. n), art. 21 ust. 3, art. 22 ust. 2 i 3, art. 22 ust. 5, art. 23, art. 24, art. 25 ust. 1, art. 26 ust. 2 i art. 27, niezmienione w porównaniu z uchyloną dyrektywą, stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r. ⌫

Artykuł ~~32~~34

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do ~~P~~państw ~~C~~członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*